

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA PRÁVNICKÁ

DIPLOMOVÁ PRÁCE

NEAKTIVNÍ OCBHODNÍ KORPORACE

Jan Čermák

Plzeň 2023

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Akademický rok: 2022/2023

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Jan ČERMÁK**
Osobní číslo: **R18M0044P**
Studijní program: **M6805 Právo a právní věda**
Studijní obor: **Právo**
Téma práce: **Neaktivní obchodní korporace**
Zadávací katedra: **Katedra obchodního práva**

Zásady pro vypracování

1. Úvod
2. Obchodní korporace
  - 2.1. Osobní společnosti
    - 2.1.1. Kapitálové společnosti
    - 2.1.2. Společnost s ručením omezeným
  - 2.2. Akciová společnost
    - 2.2.1. Veřejná obchodní společnost
    - 2.2.2. Komanditní společnost
3. Zakládací povinnost
4. Znak neaktivní obchodní korporace
  - 4.1. Neplnění zakládací povinnosti
  - 4.2. Nevyvíjení ekonomické činnosti
5. Právní úprava před novelou
  - 5.1. Uložení sankce
  - 5.2. Zrušení obchodní korporace s likvidací
6. Právní úprava po novele
  - 6.1. Zrušení obchodní korporace bez likvidace
7. Porovnání s německou právní úpravou
8. Závěr

Rozsah diplomové práce:

Rozsah grafických prací:

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- ČERNÁ, Stanislava, ŠTENGLOVÁ, Ivana, PELIKÁNOVÁ, Irena a kol. Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2021.
- ŠTENGLOVÁ, I., HAVEL, B., CILEČEK, F., KUHN, P., ŠUK, P. Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 3. vydání. Praha: C.H. Beck, 2020, 1336 s.
- HAVEL, M., ŠTENGLOVÁ, I., DĚDIČ, J., JINDŘICH, M. a kol. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob. Komentář. 1. vydání. Praha: C.H. Beck, 2015, 394 s.
- ALEXANDER, J., ARABASZ, J., ČÁP, Z., DĚDIČ, J., DOLEŽIL, T., FILIP, V., HRABÁNEK, D., KRÍŽ, J., KUBÍK, M., LÁLA, D., LASÁK, J., MAREK, R., MAULEOVÁ, J., NĚMEC, L. a kol. Zákon o obchodních korporacích: Komentář.
- HAMPEL, P., WALDER, I. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob: Komentář.

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Kateřina Burešová, Ph.D.

Fakulta elektrotechnická

Datum zadání diplomové práce: **1. února 2022**

Termín odevzdání diplomové práce: **31. března 2023**

JUDr. et PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.

děkan

Prof. JUDr. Přemysl Raban, CSc.

vedoucí katedry

V Plzni dne 9. září 2022

Čestné prohlášení

Tímto čestně prohlašuji, že svou diplomovou práci na téma „Neaktivní obchodní korporace“ jsem vypracoval samostatně a použil pouze uvedených pramenů a literatury.

V Praze dne 29. 3. 2023

Jan Čermák

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl poděkovat vedoucí této práce, JUDr. Kateřině Burešové, Ph. D., za pomoc při sestavení tohoto tématu a jeho vymezení.

Obsah

Úvod	1
1 Obchodní korporace.....	3
1.1 Osobní společnosti	7
1.1.1 Veřejná obchodní společnost	7
1.1.2 Komanditní společnost.....	9
1.2 Kapitálové společnosti	10
1.2.1 Společnost s ručením omezeným.....	11
1.2.2 Akciová společnost	12
2 Zakládací povinnost	15
2.1 Sbírka listin	15
2.2 Listiny zakládané do sbírky listin	16
2.2.1 Zakladatelské právní jednání	16
2.2.2 Rozhodnutí o volbě nebo jmenování, odvolání nebo jiný doklad o ukončení funkce	17
2.2.3 Listiny ekonomické povahy	17
2.2.4 Listiny související se zrušením společnosti	18
2.2.5 Projekt přeměny	19
2.2.6 Znalecké posudky	20
2.2.7 Ostatní listiny	20
3 Znaky neaktivní obchodní korporace.....	21
3.1 Neplnění zakládací povinnosti	24
3.2 Nevyvíjení ekonomické činnosti.....	26
4 Právní úprava před novelou	28
4.1 Uložení sankce	28
4.2 Zrušení společnosti s likvidací	30

4.2.1	Likvidátor.....	32
4.2.2	Průběh a účel likvidace	34
4.2.3	Konec likvidace	35
4.3	Důsledky neuposlechnutí výzvy dle § 104 ZVR pro členy statutárního orgánu.....	36
5	Právní úprava po novele	39
5.1	Zrušení společnosti bez likvidace	40
5.1.1	Nepředložení účetních závěrek	41
5.1.2	Výzva k nápravě	42
5.1.3	Zrušení	43
6	Porovnání s německou právní úpravou.....	44
6.1	Obchodní rejstřík.....	44
6.2	Zápis obchodní korporace do obchodního rejstříku.....	45
6.3	Zakládací povinnost	46
6.4	Peněžitá pokuta	47
6.5	Zrušení společnosti s likvidací.....	48
	Závěr	50
	Cizojazyčné resumé	53
	Seznam použité literatury a dalších pramenů.....	56
	Seznam tabulek	59

Úvod

Jako téma své závěrečné diplomové práce jsem si zvolil „Neaktivní obchodní korporace“. Toto téma jsem si vybral jednak z důvodu nedávné novely zákona o obchodních korporacích, která znovu přivedla na světlo tuto problematiku se snahou jejího vyřešení pomocí nového institutu zrušení obchodní korporace bez likvidace, tak zároveň z osobních důvodů, kdy se v praxi často setkávám s tím, že společnosti neplní zákonné povinnosti a vystavují se tak riziku jejich zrušení.

Cílem práce je přiblížit čtenáři, čím se neaktivní obchodní korporace vyznačují a jaké prostředky jsou ze stran soudů využívány buďto k uvedení jejich stavu do souladu se zákonnými požadavky, nebo v krajních případech k jejich zrušení. Dále bych chtěl poukázat, jaká byla právní úprava týkající se neaktivních obchodních korporací, respektive jejich sankcionování, před výše uvedenou novelou, a jaká je po ní.

Při zpracování diplomové práce budu pracovat především s komentářovou literaturou k předmětným zákonům, zejména pak k zákonu o obchodních korporacích a zákonu o veřejných rejstřících, odbornou literaturou k právu obchodních korporací a odbornými články. Nedílnou součástí tvoří judikatura českých soudů, která se v posledních letech více než kdy dříve soustředila právě na neaktivní obchodní korporace.

Práce je členěna celkem do šesti kapitol a několika podkapitol.

V první kapitole definuji obchodní korporace tak, jak je zná české právo, přičemž poukážu na znaky, které jsou společné pro všechny typy obchodních korporací a posléze v krátkosti představím jednotlivé právní formy. V druhé kapitole se zabývám zakládací povinností, zejména pak vymezuji nejdůležitější druhy listin, které mají povinnost společnosti zakládat do sbírky listin.

Třetí kapitola je zaměřena na vymezení neaktivních obchodních korporací a na znaky, které vykazují. Součástí je také analýza výskytu těchto korporací v České republice a oborů činností, které nejčastěji vykonávají.

Čtvrtá kapitola se věnuje úpravě neaktivních obchodních korporací před novelou zákona o veřejných rejstřících, zejména pak na druhy sankcí, které soud může uložit v případě nečinnosti, a také na případné zrušení obchodní korporace s likvidací. V následující, páté kapitole, rozebírám nový institut, který byl zaveden novelou, a tím je zrušení neaktivní obchodní korporace bez likvidace.

Poslední kapitola je věnována německé právní úpravě neaktivních obchodních korporací a její komparaci s českou právní úpravou.

1 Obchodní korporace

Úpravu obchodních korporací v současnosti lze nalézt zejména ve dvou hlavních zákonech, a to v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník („OZ“) a zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) („ZOK“). V občanském zákoníku je obsažena především jejich obecná úprava, konkrétně pak v dílu třetím hlavy druhé, která pojednává o právnických osobách. V ustanovení § 210 OZ je obsažen její první, a občanském zákoníku jediný, definiční prvek, a to že obchodní korporace je „*právnickou osobou společenství osob*“¹. Toto je důležité k odlišení od fundací, které jsou také právnickými osobami, ovšem jsou tvořeny majetkem vyčleněným k určitému účelu.

Obchodní korporace jako takové lze rozdělit na soukromoprávní a veřejnoprávní. Veřejnoprávní korporace jsou sdružením společenství osob, které jsou zpravidla nositeli nebo vykonavateli veřejné správy. V první řadě se jedná o orgány územní samosprávy, kterými jsou zejména kraje nebo obce. Naproti tomu existují i osobní (profesní) veřejnoprávní korporace, pro které je typické, že členství v nich je podmíněno buďto určitými vlastnostmi dané osoby nebo její příslušností ke konkrétní profesi, kdy pro takové potom vznikají jednotlivé komory, jako například Česká advokátní komora či Česká lékařská komora. Pro oba tyto typy veřejnoprávních korporací je typické jejich založení na základě zákona, jehož prostřednictvím jim byla svěřena pravomoc k plnění úkolů ve veřejné správě. Tato diplomová práce se ovšem zaměřuje výhradně na problematiku soukromoprávních obchodních korporací, které jsou blíže popsány v následujících kapitolách.

V zákoně o obchodních korporacích je stanoveno, že obchodními korporacemi jsou obchodní společnosti a družstva, přičemž mezi obchodní společnosti řadíme veřejnou obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným, akciovou společnost, evropskou společnost

---

¹ Ust. § 210 Zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

a evropské hospodářské zájmové sdružení, a do kategorie družstev řadíme družstvo a evropskou družstevní společnost.²

Obchodní společnosti jsou pak dále členěny osobní a kapitálové. I přes toto dělení mají obě tyto skupiny společné znaky, kterými jsou především založení obchodní korporace, orgány obchodní korporace, vklad, základní kapitál, podíl, zrušení a zánik obchodní korporace.

Obchodní korporace se zakládají společenskou smlouvou, kterou se zároveň myslí jak stanovy, které jsou zakladatelským právním jednáním u akciových společností, tak zakladatelská listina, která je vyžadována u jednočlenné kapitálové společnosti. Společenská smlouva musí ze zákona mít písemnou formu a u kapitálových společností je vyžadována také forma veřejné listiny, kterou představuje notářský zápis. V ustanovení § 8 odst. 2 ZOK je forma veřejné listiny vyžadována speciálně u společností, které zakládá jediný zakladatel. Tento požadavek se ovšem jeví jako nadbytečný, protože jako jednočlenné společnosti lze založit pouze kapitálové společnosti, které mají tuto povinnost zakotvenou již v odst. 1 předmětného ustanovení. Obchodní korporace, která nevyhotoví společenskou smlouvu nebo nedodrží její zákonnou formu, nemůže být zapsána do obchodního rejstříku. Pokud by i přes tyto nedostatky byla společnost do obchodního rejstříku zapsána, soud ji může prohlásit za neplatnou.³

Od založení obchodní korporace je třeba odlišovat její vznik. Vznik se váže k zápisu do obchodního rejstříku, který zpravidla následuje až po založení. Zápis obchodní korporace do rejstříku má konstitutivní účinek, tj. do té doby právně neexistuje. Návrh je nutné podat ve lhůtě 6 měsíců od jejího založení, jinak nastávají účinky jako při odstoupení od smlouvy. Lhůtu k podání návrhu je ovšem možné ve společenské smlouvě určit odlišnou. Pravidla pro zápis jsou podrobněji stanovena v zákoně č. 304/2013 Sb.,

---

² Ust. § 1 Zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.

³ Ust. § 8 Zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích

o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů („ZVR“).⁴

Vzhledem k tomu, že obchodní korporace je společenstvím osob, je třeba vytvoření organizační struktury, která bude za korporaci jednat na venek vůči třetím osobám a zároveň vykonávat činnosti k zajištění vlastního chodu. Zákon u jednotlivých právních forem rozlišuje různé struktury, které pak nad tento rámec mohou být upravovány či rozšiřovány. Obecně tedy lze orgány rozdělit na obligatorní, podmíněně obligatorní a fakultativní. Obligatorními orgány budou zpravidla statutární a nejvyšší orgán. Podmíněně obligatorní orgán znamená, že musí dojít k nějaké situaci, aby byl tento orgán vytvořen. Takovým orgánem bude likvidátor, který musí být ustanoven ve chvíli zrušení obchodní korporace. Fakultativní orgány budou například výbory nebo dozorčí rada ve společnostech, kde není obligatorním orgánem. Dále může dělit orgány dle počtu jejich členů, a to na individuální a kolektivní.

Vkladem je dle zákona o obchodních korporacích peněžní vyjádření hodnoty předmětu vkladu do základního kapitálu obchodní korporace. Předmětem vkladu je věc, kterou se společník nebo budoucí společník zavazuje vložit do obchodní korporace za účelem nabytí nebo zvýšení účasti v ní. Jinými slovy se jedná o aktivum ve vlastnictví společníka, kterým mohou být jednak peníze, tak i nepeněžité vklad, který je vnesen do korporace. Nepeněžitým vkladem může být například nemovitá i movitá věc či závod nebo pohledávka, přičemž zároveň platí, že takový nepeněžitý vklad musí být ocenitelný v penězích. Jedná se tedy o právní vztah mezi společníkem a obchodní korporací, kdy dochází k převodu vlastnického práva k aktivu na obchodní korporaci.⁵ Ve chvíli, kdy je vklad proveden, společník ztrácí právo na vrácení věci. Jelikož obchodní korporace před zápisem do obchodního rejstříku nemá právní subjektivitu, nemůže spravovat vnesené vklady. V zakladatelském právním jednání se pro tyto účely ustanoví správce vkladu, mezi jehož základní povinnosti patří zejména zřízení

---

⁴ Ust. § 9 Zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích

⁵ Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 39, marg. č. 18.).

zvláštního účtu u banky, na který se splácejí peněžité vklady, vydává písemné prohlášení o splnění vkladové povinnosti a předá obchodní korporaci po jejím vzniku předměty vkladů.⁶

Základní kapitál je údaj, který určuje souhrnnou hodnotu všech peněžitých a nepeněžitých vkladů společníků, který lze v průběhu existence obchodní korporace zvyšovat či snižovat. Obecně se vyjadřuje v korunách českých, s výjimkou akciové společnosti, u které může být dle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví vyjádřen v eurech. Základní kapitál, jak vyplývá ze samotného názvu, je zákonem vyžadován u kapitálových společností. U osobních společností je vyžadován jen u komanditní společnosti. Veřejná osobní společnost jej vytváří fakultativně.⁷

Podíl představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí. Některé práva a povinnosti vyplývají přímo ze zákona, zatímco další si pak mohou společníci určit v zakladatelském právním jednání. Mezi ty zákonné lze zařadit například právo na podíl na zisku či likvidačním zůstatku, právo na informace, hlasovací právo nebo povinnosti loajality.⁸

Občanský zákoník stanoví obecné důvody, pro které lze obchodní korporaci zrušit. Jedná se o právní jednání obchodní korporace, uplynutí doby, rozhodnutím orgánu veřejné moci nebo dosažením účelu. Pokud je naplněn důvod pro zrušení obchodní korporace, nastupuje proces její likvidace, v rámci, které dochází k vypořádání vztahů před jejím zánikem.⁹

---

⁶ Alexander, J., Arabasz, J., Čáp, Z., Dědič, J., Doležil, T., Filip, V., Hrabánek, D., Kříž, J., Kubík, M., Lála, D., Lasák, J., Marek, R., Maulová, J., Němč, L. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO90_2012CZ. ISSN 2336-517X.

⁷ Chalupa, I., Reiterman, D., Grinc, J. *Obchodní korporace. Veřejná obchodní společnost. Komanditní společnost. Společnost s ručením omezeným. Základy soukromého práva VII*. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 255 s.

⁸ Tamtéž.

⁹ Ust. § 171 Zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zánik obchodní korporace nastává jejím výmazem z obchodního rejstříku, čímž ztrácí veškerou právní subjektivitu i způsobilost.¹⁰

1.1 Osobní společnosti

Mezi osobní společnosti řadíme veřejnou obchodní společnost a komanditní společnost. Za osobní se označují z důvodu předpokládané osobní účasti společníků na podnikání společnosti. Ti jednak rozhodují v rámci interního fungování společnosti a zároveň vystupují a jednají za společnost na venek vůči třetím osobám. Osobní účast je mimo jiné také spojená s ručením společníků za dluhy společnosti. Ti ručí svým osobním majetkem a hrozí, že o něj v budoucnu přijdou. Kvůli tomuto riziku je výskyt osobních společností v České republice poměrně nízký.¹¹

1.1.1 Veřejná obchodní společnost

Zákon o obchodních korporacích definuje veřejnou obchodní společnost jako společnost alespoň dvou osob, které se účastní na jejím podnikání nebo správě jejího majetku a ručí za její dluhy společně a nerozdílně.¹² Prvním znakem je tedy požadavek na počet osob a zároveň jejich solventnost. Minimální počet je stanoven na dva členy, horní hranice není stanovena. Může se jednat o osoby fyzické i právnické, přičemž právnické osoby musejí být zastoupeny zmocněncem, kterým může být pouze fyzická osoba. Solventním společníkem ve smyslu ustanovení § 95 odst. 3 ZOK je ten, na jehož majetek nebyl v posledních 3 letech prohlášen konkurs nebo byl konkurs zrušen proto, že je jeho majetek zcela nepostačující.

Druhým znakem je osobní účast společníků na činnostech veřejné obchodní společnosti. Takovými činnostmi se rozumí pouze podnikání nebo správa vlastního majetku. Veřejnou obchodní společnost tedy není možné založit za účelem nepodnikatelského charakteru, jako například pro

---

¹⁰ Ust. § 185 Zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

¹¹ Dun&Bradstreet. *Každá pátá firma v ČR není aktivní*. 2019. Dostupné z: [doi:https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/](https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/).

¹² Ust. § 95 Zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích

charitativní účely. Zároveň ji nebude možné založit v oborech, kde zákon stanoví povinnou formu kapitálové společnosti (bankovníctví, pojišťovnictví apod.).¹³

Posledním znakem je solidární ručení společníků za dluhy veřejné obchodní společnosti. Ti, dle dikce zákona o obchodních korporacích, ručí za dluhy společnosti společně a nerozdílně. V obchodním zákoníku bylo dále stanoveno neomezené ručení veškerým majetkem společníků. To se uplatní i v současné době i přes absenci výslovného zakotvení v zákoně, neboť to vyplývá z obecné povahy ručení.¹⁴

Veřejná obchodní společnost se zakládá společenskou smlouvou, která musí být vyhotovena v písemné formě s úředně ověřenými podpisy všech zakladatelů. Forma veřejné listiny není vyžadována. Zákon není ve výčtu povinných obsahových náležitostí příliš obsáhlý a ponechává tak poměrně širokou smluvní volnost společníkům na úpravu jejich vzájemných vztahů, což je opět projevem osobního charakteru.¹⁵ Veřejná obchodní společnost vzniká dnem jejího zápisu do obchodního rejstříku.

Organizační struktura se skládá z nejvyššího orgánu, kterým jsou všichni společníci a statutárního orgánu, kterým jsou individuálně všichni společníci, kteří splňují požadavky dle ustanovení § 46 ZOK a zároveň pokud společenská smlouva nestanoví jinak. Dále je ponecháno na vůli společníků, zda-li vytvoří některé další orgány.

Zrušení veřejné obchodní společnosti je možné z obecných důvodů stanovených v ustanoveních § 93 a 94 ZOK. Speciálním druhem zrušení je výpověď účasti některého ze společníků. Výpověď je jednostranným právním úkonem, který musí být učiněn v písemné formě a být podán ve lhůtě

---

¹³ Chalupa, I., Reiterman, D., Grinc, J. Obchodní korporace. Veřejná obchodní společnost. Komanditní společnost. Společnost s ručením omezeným. Základy soukromého práva VII. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 255 s.

¹⁴ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

¹⁵ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

nejpozději 6 měsíců před uplynutím příslušného kalendářního období. Ve společenské smlouvě je možné lhůtu upravit odlišně, nelze si v ní však stanovit omezení či dokonce nemožnost výpověď podat.¹⁶ Veřejná obchodní společnost se zrušuje posledním dnem příslušného účetního období. Speciální úprava je i pro případ výpovědi dědice, který musí dát výpověď do 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele. Zánik veřejné obchodní společnosti je spojen s jejím výmazem z obchodního rejstříku.

1.1.2 Komanditní společnost

Komanditní společnost je vedle veřejné obchodní společnosti druhým typem osobní společnosti. Zákon o obchodních korporacích ji v ustanovení § 118 definuje jako společnost, v níž alespoň jeden společník ručí za její dluhy omezeně a alespoň jeden společník neomezeně. Hlavním znakem je tedy počet osob, který je stanoven minimálně na dva členy. Prvním z nich je komplementář, tj. společník ručící za dluhy společnosti neomezeně. Pro právní úpravu komanditní společnosti se dle § 119 ZOK přiměřeně použijí ustanovení o veřejné obchodní společnosti, tudíž se požadavky na osobu, která může být komplementářem, budou řídit dle § 95 ZOK, kdy tím nejdůležitějším je solventnost takové osoby. Druhým povinným členem je komanditista, který ručí za dluhy omezeně. Dle § 122 ZOK za dluhy společnosti ručí s ostatními společníky společně a nerozdílně do výše svého nesplaceného vkladu podle stavu zápisu v obchodním rejstříku. Ve chvíli, kdy dojde k faktickému splacení celého vkladu a tato skutečnost je zapsána zároveň v obchodním rejstříku, komanditista přestává za závazky společnosti ručit.¹⁷ Společenská smlouva ovšem může určit, že komanditista ručí právě do výše svého splaceného vkladu, který se nazývá komanditní suma.

Komanditní společnost se zakládá společenskou smlouvou, která musí mít písemnou formu, forma veřejné listiny však vyžadována není. Mezi

---

¹⁶ Chalupa, I., Reiterman, D., Grinc, J. Obchodní korporace. Veřejná obchodní společnost. Komanditní společnost. Společnost s ručením omezeným. Základy soukromého práva VII. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 255 s.

¹⁷ Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P., Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020 s. 328, marg. č. 1.

povinné náležitosti typické jen pro komanditní společnost patří jednak určení, který ze společníků je komanditista a který komplementář a poté výše vkladu každého komanditisty. Vznik je spojen se zápisem společnosti do obchodního rejstříku.

Organizační struktura se skládá z nejvyššího orgánu společnosti, který tvoří všichni její společníci a ze statutárního orgánu, kterým jsou všichni komplementáři, kteří zároveň musí splňovat požadavky na členství v orgánu dle § 46 ZOK. Ve společenské smlouvě je možné stanovit, že statutárním orgánem budou pouze jeden či jen někteří komplementáři. Společníci zároveň mohou vytvořit další orgány nad rámec těch obligatorních.

Zrušení komanditní společnosti je možné na základě obecných důvodů dle ustanovení § 127 ZOK, kterými například ztráta solventnosti komanditisty, smrt nebo zánik komanditisty nebo výpověď komanditisty či jeho vyloučení. K jejímu zániku dochází dnem výmazu z obchodního rejstříku.

1.2 Kapitálové společnosti

Pod označením kapitálové společnosti rozumíme zejména společnost s ručením omezeným a akciovou společnost a zároveň bychom mezi ně mohli zařadit jeden nadnárodní typ obchodní korporace, a to evropskou společnost. Na rozdíl od osobních společností, kde je kladen důraz především na osobu společníka, co do jeho pracovního nasazení, pracovních dovedností apod., tak v případě kapitálových společností je akcent kladen na kapitálový přínos společníka do společnosti.¹⁸ Zásadní rozdíl lze shledat také v míře ručení společníků za dluhy společnosti, ti totiž buďto neručí vůbec nebo jen v omezené míře. Z důvodu nižšího podnikatelského rizika se pro podnikání ve větší míře používají právě tyto formy společností.

---

¹⁸ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

1.2.1 Společnost s ručením omezeným

Společnost s ručením omezeným je v odborné literatuře často označována za smíšený druh obchodní společnosti, a to z důvodu, že vykazuje prvky jednak osobní společnosti, tak prvky kapitálové společnosti.¹⁹ Pro větší přehlednost je ovšem řazena mezi kapitálové kvůli převažujícím prvkům právě této formy. Zákon o obchodních korporacích ji v § 132 definuje jako společnost, za jejíž dluhy ručí společníci společně a nerozdílně do výše, v jaké nesplnili vkladové povinnosti podle stavu zapsaného v obchodním rejstříku v době, kdy byli věřitelem vyzváni k plnění. Z tohoto legálního vymezení nám plynou tři základní znaky, kdy prvním z nich je vkladová povinnost každého společníka. Vklady jsou zprvu využívány hlavně k samotnému zahájení podnikatelské činnosti a ranému začátku fungování společnosti. Později už společnost získává prostředky sama prostřednictvím vlastní ziskové činnosti či jiných zdrojů. S vkladovou povinností společníků souvisí i další typický znak kapitálových společností obecně, a to vytváření základního kapitálu. Základní kapitál je součet všech vkladů a jeho minimální výše se odvíjí od minimální výše vkladů, která je v § 142 ZOK stanovena na 1 Kč. V praxi tedy bude záležet na počtu společníků, pokud bude společník jeden, postačí základní kapitál o výši 1 Kč, pokud společníci budou například čtyři, tak základní kapitál musí být alespoň 4 Kč.²⁰ Posledním, třetím znakem je omezené ručení společníků, které je obecně závislé na výši nesplaceného vkladu.

Společnost s ručením omezeným se zakládá buďto vyhotovením zakladatelské listiny (jeden zakladatel), nebo uzavřením společenské smlouvy (více zakladatelů), přičemž v obou případech se vyžaduje forma notářského zápisu. Obligatorní náležitosti zakladatelského právního jednání jsou obsaženy v § 123 a § 146 ZOK. Jedná se zejména o obchodní firmu, sídlo, předmět podnikání, identifikace společníků, výše základního kapitálu

---

¹⁹ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

²⁰ Tamtéž.

apod. Absence některé z nich způsobuje absolutní neplatnost. Společnost jako taková poté vzniká jejím zápisem do obchodního rejstříku.²¹

Obligatorními orgány společnosti s ručením omezeným jsou valná hromada, jakožto orgán nejvyšší, a jednatelé. Valná hromada je výlučně složena ze všech společníků a prostřednictvím ní se vykonávají činnosti ovlivňující fungování společnosti. Valná hromada rozhoduje prostřednictvím zasedání, které se musí konat minimálně jednou ročně. V případě jednočlenné společnosti rozhoduje v působnosti valné hromady jediný společník. Jednotliví jednatelé jsou označováni jako statutární orgán. Jedná se o výkonný orgán společnosti, který rozhoduje o provozu společnosti a zároveň jí zastupuje na venek. Ve společenské smlouvě je zapotřebí upravit způsob zastupování, tzv. rozsah zástupčího oprávnění, které může být věcné a jednatele. Jednatelský se určuje, pokud je jednatelů více, tj. jestli může každý z nich společnost zastupovat samostatně nebo jestli je vyžadováno jednání více jednatelů dohromady. Věcný rozsah určuje okruh záležitostí, o kterých jednatelé mohou rozhodovat. Ve společenské smlouvě je možné zřídit i další orgány, kupříkladu dozorčí radu. Zvláštní zákony ovšem mohou určit, že se dozorčí rada musí zřídit obligatorně (např. společnost obchodující s cennými papíry).²²

Společnost s ručením omezeným může být zrušena svými společníky z obecných důvodů jako je uplynutím doby, naplněním účelu apod., nebo rozhodnutím soudu pro porušení zákonných povinností. Zánik společnosti se opět váže k jejímu výmazu z obchodního rejstříku.

1.2.2 Akciová společnost

Akciová společnost je na rozdíl od společnosti s ručením omezeným typicky kapitálovou společností a prvky z osobních společností v ní

---

²¹ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

²² Tamtéž.

nenalezneme. Pro příklad lze uvést, že akcionáři ze zákona za dluhy společnosti neručí, a to ani v případě nesplnění své vkladové povinnosti.²³

Její definice v zákoně je oproti ostatním poměrně strohá. V ustanovení § 243 ZOK je uvedeno, že se jedná o společnost, jejíž základní kapitál je rozvržen na určitý počet akcií. Z definice je patrné, že společnost tvoří základní kapitál, který musí být minimálně v zákonem předepsané výši 2.000.000 Kč, nebo 80.000 EUR. U některých akciových společností může být minimální hranice upravena odlišně. Například dle zákona o bankách musejí mít banky základní kapitál alespoň 500.000.000 Kč. Stanovení spodní hranice základního kapitálu do jisté míry supluje absenci ručení akcionářů.

Zakladatelské právní jednání má formu stanov, které musejí mít zákonem předepsané náležitosti. Jedná zejména o obchodní firmu, předmět činnosti či údaje o základním kapitálu a akciích. Zakladatelé mohou ve stanovách například i určit, že hlasování na valné hromadě lze provést prostřednictvím technických prostředků apod.

Organizační struktura akciové společnosti může být dvojího typu. Prvním z nich je monistická struktura, kde dochází ke spojení orgánu řídicího a kontrolního v jeden. Oproti tomu je struktura dualistická, kde kontrolní a řídicí funkci vykonávají dva od sebe odlišné orgány. Nejvyšším orgánem akciové společnosti je valná hromada nehledě na to, jaký model zakladatel zvolí. Ta rozhoduje o nejdůležitějších otázkách týkajících se společnosti a skládá se ze všech akcionářů. Valná hromada musí být svolána alespoň jednou ročně. K tomu, aby se valná hromada byla schopna usnášet postací, aby se jí účastnili akcionáři vlastníci akcie se jmenovitou hodnotou přesahující 30 % základního kapitálu.

V dualistické struktuře se obligatorně zřizuje představenstvo a dozorčí rada. Představenstvo představuje výkonný a zároveň statutární orgán, který rozhoduje o každodenních záležitostech týkajících se společnosti. Zpravidla

---

²³ Černá, S., Štenglová, I., Pelikánová, I. a kol., Právo obchodních korporací. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2021. s. 656.

má představenstvo tři členy, ze kterých je jeden z nich zvolen předsedou. Není vyloučeno, aby stanovy určily nižší nebo vyšší počet členů. Dozorčí rada, jak plyne z názvu samotného orgánu, vykonává kontrolní činnost. Úkolem dozorčí rada je jednak kontrola představenstva, tak i společnosti jako celku. Stejně jako představenstvo má dozorčí rada tři členy, pokud stanovy neurčí jinak.

Monistická struktura má k těmto účelům orgán jen jeden, a tím je správní rada. Složení je obdobné jako u orgánů v dualistické struktuře, má tedy převážně tři členy. Do roku 2020, kdy prošel zákon o obchodních korporacích zásadní novelizací, se monistická struktura skládala ze dvou orgánů, a to správní radou a statutárním ředitelem. Vzhledem k nejasnostem ve vymezení jejich kompetencí se institut statutárního ředitele zrušil a zůstala jen správní rada, která přebrala jeho působnost.

Důvody pro zrušení akciové společnosti jsou pak obdobné jako u společností s ručením omezeným, tedy uplynutí doby, dosažení účelu apod. a stejně tak zaniká dnem jejího výmazu z obchodního rejstříku.

2 Zakládací povinnost

Zakládací povinností je myšlena povinnost právnických osob zakládat určité dokumenty do sbírky listin. Tato povinnost vyplývá ze zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a musejí ji plnit všechny právnické a fyzické osoby, které jsou zapsány v obchodním rejstříku.

2.1 Sbírka listin

Sbírka listin je součástí obchodního rejstříku a slouží k zakládání dokumentů, které souvisí s fungováním společnosti. Na sbírku listin se vztahuje princip formální publicity. To znamená, že je veřejně přístupná každému k nahlédnutí a neznalost zapsaných údajů neomlouvá. Nahlížení je možné prostřednictvím internetových stránek zřízených ministerstvem spravedlnosti. Není tedy nutné, aby daná osoba prokazovala právní zájem na nahlížení jako je tomu například u rejstříkového spisu. Z uložených listin je také možné vyhotovit úředně ověřený úplný nebo částečný opis.²⁴

V rejstříkovém spisu jsou uloženy všechny listiny týkající se společnosti, které má soud k dispozici. Bude se jednat zejména o dokumenty, na základě kterých došlo ke změně údajů v obchodním rejstříku, například smlouva o převodu podílu potřebná ke změně společníka. Rejstříkový spis však není součástí sbírky listin a tudíž do něj mohou nahlížet jen účastníci řízení, popřípadě jejich zástupci.²⁵

Podání do sbírky listin se provádí zpravidla prostřednictvím datové schránky zapsané osoby, která o založení žádá. Vzhledem k tomu, že všechny osoby zapsané v obchodním rejstříku mají povinnost zřídit si datovou schránku, jedná se nejjednodušší způsob, jak tak učinit. další možností je dokument elektronicky zaslat na podatelnu příslušného soudu nebo jej tam zanést fyzicky. Od ledna roku 2014 byla Nařízením vlády č. 351/2013 Sb.

---

²⁴ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 243–244.

²⁵ Tamtéž.

uložena povinnost zakládat listiny do sbírky listin pouze v elektronické podobě, a to ve formátu PDF.

2.2 Listiny zakládané do sbírky listin

Výčet listin, které je třeba zakládat do sbírky, je obsažen v ustanovení § 66 ZVR. Požadavky na založení některé listiny mohou vyplývat i z jiných právních předpisů, například zákona o účetnictví. Všechny tyto listiny je společnost povinna předložit bez zbytečného odkladu od vzniku rozhodné skutečnosti rejstříkovému soudu, u kterého je zapsána.

2.2.1 Zakladatelské právní jednání

Povinnost založit zakladatelské právní jednání vychází z ustanovení § 66 písm. a) ZVR. Musí tak učinit všechny právnické osoby bez rozdílu, tedy ať už se jedná právnickou osobu regulovanou občanským zákoníkem, zákonem o obchodních korporacích nebo speciálními zákony.²⁶

V některých případech by mohlo být dle odborníků sporné, zda-li se jedná o zakladatelské právní jednání či nikoliv. Z toho důvodu předmětné ustanovení obsahuje výčet listin, která jsou u různých právních forem společností považována za zakladatelské právní jednání, a tudíž je třeba jejich založení. Nutné je zároveň dodržet písemnou formu a jednotlivé náležitosti zakladatelského právního jednání. V opačném případě by se jednalo o neplatné právní jednání a soud by tak nemohl přistoupit k uložení takové listiny do sbírky listin.²⁷

V praxi je často zapomínáno, že do sbírky listin se musí zakládat úplné, a především platné znění těchto listin. V případě, že dojde k jakémukoli změně, například v osobě společníka, zvýšení či snížení základního kapitálu nebo ke změně sídla, je nutné aktualizovat stávající znění, a to opět nechat založit do sbírky listin. Úplné znění změněného zakladatelského právního

---

²⁶ Hampel, P., Walder, I. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO304_2013CZ, ISSN 2336-517X.

²⁷ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 243–244

jednání již nevyžaduje žádnou speciální formu a postačí tak prostý výtisk podepsaný statutárním orgánem.

2.2.2 Rozhodnutí o volbě nebo jmenování, odvolání nebo jiný doklad o ukončení funkce

Dle ustanovení § 66 písm. b) ZVR se do sbírky listin zakládají dokumenty, jimiž se mění složení orgánů jednání za společnost. Forma daného dokumentu bude jednak záležet na typu právní formy osoby zapsané v obchodním rejstříku, tak i na její struktuře. Pokud se bude jednat o osobu s jediným společníkem, bude tímto dokumentem zpravidla rozhodnutí jediného společníka jednajícího v působnosti valné hromady, naopak, pokud je společníků více, bude se jednat o rozhodnutí valné hromady. O těchto záležitostech dále může rozhodnout soud svým rozhodnutím nebo samotná osoba, o jejíž funkci se jedná, a to odstoupením či rezignací.²⁸

2.2.3 Listiny ekonomické povahy

Povinnost zakládat dokumenty ekonomické povahy vyplývá z ustanovení § 66 písm. c) ZVR, podrobněji je pak upravena v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví („ÚčZ“) v ustanovení § 21a odst. 4, ve kterém je stanoveno, že účetní jednotky, které se zapisují do veřejného rejstříku, zveřejňují účetní závěrku a výroční zprávu jejich uložením do sbírky listin.

Prvním zakládaným dokumentem je účetní závěrka, která se skládá z rozvahy a výkazu zisku a ztráty včetně příloh. Některé účetní jednotky mají ještě nad rámec doplnit účetní závěrku o výkaz o peněžních tocích (cash flow) a výkaz o změnách vlastního kapitálu. Účetní závěrku je nutné sestavit k rozvahovému dni, tj. ke dni uzavření účetních knih. Aktivní obchodní korporace mají jako rozvahový den zpravidla poslední den účetního období, které může být vyjádřeno kalendářním nebo hospodářským rokem.

---

²⁸ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.* 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 256–266.

Výroční zprávu nemají povinnost zpracovávat všechny osoby zapsané v obchodním rejstříku, ale jen osoby uvedené v ustanovení § 21 ÚčZ. Jedná se obchodní korporace, které mají povinnost ověřit účetní závěrku auditorem anebo emitenti cenných papírů dle § 118 ZPKT. Obsahem výroční zprávy jsou zejména informace o předpokládaném vývoji činnosti dané účetní jednotky, o aktivitách v oblasti výzkumu, o pobočkách nebo jiné části obchodního závodu v zahraničí apod.

Lhůta k založení obou dokumentů je 30 dnů od schválení účetní závěrky nejvyšším orgánem společnosti, nejpozději však do 12 měsíců od rozvahového dne zveřejňované účetní závěrky.

Nejvyšší soud se ve svém usnesení sp. zn. 27 Cdo 2536/2021 ze dne 24.2.2022, vyjádřil tak, „že pokud by snad zveřejnění některých údajů účetních záznamů (ve smyslu § 21a odst. 4 zákona o účetnictví) bylo způsobilé přivodit zapsané osobě újmu, bylo by možné uvažovat o tom, že zapsaná osoba by zveřejnila listiny vypočtené v § 66 písm. c) z. v. r. i bez takových údajů.“²⁹ Z rozhodnutí Nejvyššího soudu tedy vyplývá, že se účetní jednotka nemůže povinnosti založit účetní závěrky či výroční zprávy zbavit z důvodu citlivých údajů v těchto dokumentech, nicméně nic nebrání tomu, aby takové údaje byly soudem pro veřejnost anonymizovány. Čím už se soud v rozhodnutí nezabýval je specifikace, jaké údaje by mohli přivodit společnosti újmu. Proto je nutné, pokud by k takovému kroku přistoupila, aby společnost byla schopna tento krok řádně odůvodnit.

2.2.4 Listiny související se zrušením společnosti

V první řadě se bude jednat o rozhodnutí, kterým se ruší společnost mimo proces přeměny, neboť ustanovení § 66 písm. d) ZVR tyto druhy rozlišuje. Forma, kterou takové rozhodnutí má mít, bude záviset na právní formě obchodní korporace. V případě společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti bude potřeba dohody všech společníků/akcionářů a

---

²⁹ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24.2.2022, sp. zn. 27 Cdo 2536/2021

takové rozhodnutí musí být dle zákona o obchodních korporacích osvědčeno veřejnou listinou. Například u spolků žádné formální náležitosti nejsou.

Dalším druhem jsou rozhodnutí o přeměně společnosti. Jednou z možností je přeměna právnické osoby fúzí, a to ve formě splynutí nebo sloučení. Další z možností je její rozdělení formou odštěpení nebo rozštěpení. Zápisy v obchodním rejstříku se poté budou lišit v závislosti na tom, zda-li se jedná o nástupnickou nebo zanikající společnost.

Společnost může být prohlášena soudem za neplatnou, a to pro důvody uvedené v § 129 až 131 OZ, kterými jsou například nevyhotovení zakladatelského prvního jednání, nedodržení zákonné formy a náležitostí nebo společnost založilo méně osob, než je ze zákona vyžadováno.

Se zrušením společnosti souvisí i povinnost zveřejnit zprávu o průběhu likvidace. K vypracování zprávy je povinen likvidátor, který jí po jejím vyhotovení předloží ke schválení zpravidla orgánu, který jej do funkce likvidátora jmenoval a zároveň nejvyššímu orgánu společnosti. Takto schválená zpráva se poté zveřejní ve sbírce listin.

2.2.5 Projekt přeměny

V případě, že dochází k přeměně obchodní korporace, musí statutární orgán vyhotovit projekt přeměny, který musí obsahovat zákonem stanovené náležitosti a mít formu notářského zápisu. Projekt přeměny je nutné dle § 66 písm. e) ZVR založit do sbírky listin, a to do 1 měsíce přede dnem, kdy má být přeměna schválena, nebo v případě že se jedná o přeměnu, které nepodléhá schválení, do 1 měsíce přede dnem, v němž má být podán návrh na zápis přeměny do obchodního rejstříku.³⁰

Pro výše uvedená pravidla platí výjimka v případě, kdy osoba zúčastněná na přeměně zveřejní projekt přeměny způsobem umožňující dálkový přístup. Ten musí být bezplatný a nepřetržitý. Pokud by internetová

---

³⁰ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.* 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 270.

stránka nefungovala po dobu delší než 24 hodin, musí být projekt přeměny založen do sbírky listin nejpozději další pracovní den.³¹

2.2.6 Znalecké posudky

Dalším dokumentem, který je třeba dle § 66 písm. j) ZVR zveřejňovat, jsou znalecké posudky. Ty se vypracovávají zejména při oceňování nepeněžitých vkladů, které zakladatelé vnášejí do společnosti při jejím zakládání, a při přeměnách společností, kdy se jím oceňuje jejich jmění. Znalec musí být vybrán ze seznamu znalců, který je veden ministerstvem spravedlnosti.

2.2.7 Ostatní listiny

Existuje celá řada dalších listin, které je třeba zakládat v případě jejich vzniku. V první řadě se bude jednat o listiny, které soud zakládá automaticky bez podnětu zapsané osoby. Těmi jsou zpravidla listiny spojené s insolvenčním řízením, které bylo se zapsanou osobou zahájeno. Ve sbírce listin se zveřejňuje například vyhláška o zahájení insolvenčního řízení, usnesení, kterým se prohlašuje úpadek, ve kterém je zpravidla určen i způsob řešení úpadku a jmenován insolvenční správce. Dále se zveřejňují usnesení o odvolání insolvenčního správce nebo usnesení ustanovení odděleného insolvenčního správce.

Dalšími listinami, které je zapsaná osoba povinna zakládat jsou dle § 66 ZVR například rozhodnutí valné hromady o pověření představenstva nebo správní rady akciové společnosti zvýšit základní kapitál, doklad o koupi závodu či doklad o pachtu závodu, zpráva o poskytnutí finanční asistence, usnesení valné hromady o omezení nebo vyloučení přednostního práva akcionářů na upsání nových akcií dle ustanovení § 488 ZOK a další.

---

³¹ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.* 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 270.

3 Znaky neaktivní obchodní korporace

Neaktivními obchodními korporacemi se rozumí takové společnosti, které jsou zapsané v obchodním rejstříku, ale existují jen fakticky. První skupinou neaktivních společností jsou takové, které nevyvíjí žádnou ekonomickou činnost, tj. mrtvé společnosti. Druhou skupinou jsou společnosti, které sice jsou ekonomicky aktivní, nicméně neplní zakládací povinnost vůči obchodnímu rejstříku.

Dle analýzy z roku 2019 je v České republice téměř 20 % zapsaných společností neaktivních, tj. necelých 100 000 společností. V jednotlivých krajích je pak podíl neaktivních společností následovný.³²

Tabulka č. 1: Přehled celkového počtu zapsaných společností, podílu a počtu neaktivních společností a jejich zastoupení v jednotlivých krajích České republiky.

KRAJ	CELKEM SPOLEČNOSTÍ	PODÍL NEAKTIVNÍCH	POČET NEAKTIVNÍCH
Jihočeský	17 116	13,78 %	2 359
Jihomoravský	58 575	16,44 %	9 627
Karlovarský	10 238	25,99 %	2 661
Královehradecký	14 634	11,33 %	1 658
Liberecký	12 629	20,28 %	2 561
Moravskoslezský	35 669	11,03 %	3 935
Olomoucký	16 546	11,65 %	1 927

---

³² Dun&bradstreet. *Každá pátá firma v ČR není aktivní*. 2019. Dostupné z: [doi:https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/](https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/).

Pardubický	12 991	11,25 %	1 462
Plzeňský	17 192	18,86 %	3 243
Praha	220 665	25,33 %	55 886
Středočeský	38 417	17,13 %	6 650
Ústecký	20 059	19,91 %	3 994
Vysočina	10 014	11,74 %	1 176
Zlínský	16 755	13,67 %	2 291
Celkem	501 500	19,83 %	99 430

Zdroj: Bisnode (statistika zahrnuje jen společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti)

V Karlovarském kraji je přes jednu čtvrtinu zapsaných obchodních korporací neaktivních, tedy zaujímá první místo v poměru neaktivních společností ku aktivním. Největší počet neaktivních společností má ovšem Hlavní město Praha, což je logické, vzhledem k tomu, že téměř polovina všech společností v České republice má sídlo právě v Praze. Z celkových 99 430 neaktivních společností je 95 441 z nich společnostmi s ručením omezeným a zbytek je tvořen akciovými společnostmi.³³ Dle mého názoru je to způsobeno zejména tím, že založení společnosti s ručením omezeným je snazší a méně nákladné, proto případná ztráta společnosti není pro podnikatele tak citelná, jako v případě akciové společnosti.

Analýza se mimo jiné zaměřila na obory činností, ve kterých neaktivní společnosti „podnikají“, respektive ty, které mají tyto společnosti zapsané buďto v obchodním nebo živnostenském rejstříku. Neaktivní společnosti mají nejčastěji zapsané obory činnosti jako podpůrné činnosti pro podnikání,

---

³³ Dun&bradstreet. *Každá pátá firma v ČR není aktivní*. 2019. Dostupné z: [doi:https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/](https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/).

zprostředkování nesespecializovaného velkoobchodu, činnosti cestovních agentur a kanceláří, úklidové činnosti a informační činnosti.³⁴

Tabulka č. 2: Přehled oborů činností, ve kterých se nachází největší podíl neaktivních společností.

OBOR ČINNOSTI	PODÍL NEAKTIVNÍCH
Podpůrné činnosti pro podnikání	42,95 %
Zprostředkování nesespecializovaného velkoobchodu	39,46 %
Činnosti cestovních agentur a kanceláří	38,58 %
Úklidové činnosti	37,05 %
Informační činnosti	36,25 %

Zdroj: Bisnode (statistika zahrnuje jen společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti)

Oproti tomu obory činností, ve kterých se nachází nejmenší podíl neaktivních společností jsou ostatní inženýrské činnosti a související technické poradenství, všeobecná ambulantní zdravotní péče, velkoobchod s obráběcími stroji, výstavba inženýrských sítí pro elektřinu a telekomunikaci, velkoobchod s ostatnímu stroji a zařízením.³⁵ Domnívám se, že důvodem nízkého podílu neaktivních společností bude způsoben zejména tím, že se jedná poměrně o specializované předměty činností, ke kterým po většinou bude třeba získat příslušné povolení. Proto budou

---

³⁴ Tamtéž.

³⁵ Dun&bradstreet. *Každá pátá firma v ČR není aktivní*. 2019. Dostupné z: doi:<https://www.dnb.com/cs-cz/o-bisnode/o-nas/novinky/kazda-pata-firma-v-cesku-neni-aktivni/>.

podnikatelé, kteří zakládají prázdne společnosti například pro účely páchaní trestné činnosti, volit spíše volné živnosti, které lze zapsat bez dalšího.

Tabulka č. 3: Přehled oboru činností, ve kterých se nachází nejmenší podíl neaktivních společností.

OBOR ČINNOSTI	PODÍL NEAKTIVNÍCH
Ostatní inženýrské činnosti a související technické poradenství	0,39 %
Všeobecná ambulantní zdravotní péče	1,37 %
Velkoobchod s obráběcími stroji	1,41 %
Výstavba inženýrských sítí pro elektřinu a telekomunikace	1,42 %
Velkoobchod s ostatními stroji a zařízeními	1,50 %

Zdroj: Bisnode (statistika zahrnuje jen společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti)

3.1 Neplnění zakládací povinnosti

Neplněním zakládací povinnosti se v souvislosti s neaktivními obchodními korporacemi nejčastěji rozumí nezveřejňování řádných a mimořádných účetních závěrek. Tato povinnost jednak vyplývá z ustanovení § 21a odst. 4 zákona o účetnictví a zároveň z § 66 písm. c) ve spojení s § 72 ZVR.

Touto problematikou se zabýval Nejvyšší soud ČR ve svém nedávném rozhodnutí ze dne 24. 2. 2022, sp. zn. 27 Cdo 2536/2021, ve kterém konstatoval, že: „Právní zájem na zrušení zapsané osoby s likvidací, a to jak z důvodu opakovaného neplnění povinností podle § 104 VeřRej, tak z důvodu neplnění povinností majícího závažné důsledky pro třetí osoby podle § 105

*Veřej, je zásadně dán již tím, že zápisy v rejstříku a sbírka listin o takové osobě neodpovídají požadavku aktuálnosti a úplnosti a neplní svou informační funkci vůči třetím osobám.*³⁶ V tomto konkrétním případě společnost nezveřejňovala své účetní závěrky po dobu 11 let i přesto, že na tuto skutečnost byla rejstříkovým soudem několikrát upozorňována a byly jí ukládány v této souvislosti peněžité sankce. Společnost pokuty sice platila a byla v tomto ohledu svým způsobem aktivní, nicméně nezveřejňováním těchto listin nastala skutečnost, kdy sbírka listin neodpovídala požadavku na aktuálnost a úplnost a z toho důvodu neplnila vůči třetím osobám informační funkci.

Důležité je mít také na paměti, že povinnost zakládat listiny do sbírky listin se nepromlčuje. Toto potvrdil Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 3. 10. 2019, sp. zn. 7 Cmo 59/2019, kde konstatoval: *„Ze zákona nevyplývá, že marným uplynutím určité doby dochází k zániku povinnosti založit předepsané listiny (účetní závěrky obchodní společnosti) do sbírky listin obchodního rejstříku.*³⁷

V dalším rozhodnutí ze dne 8. 8. 2018, sp. zn. 7 Cmo 455/2016 se Vrchní soud v Praze zabýval problematikou, kdy si stěžovatel argumentovat nezaložení účetních závěr do sbírky listin tím, že už je nemá k dispozici z důvodu jejich skartace. K tomu se Vrchní soud v Praze vyjádřil následovně: *„Podle odvolacího soudu se tedy možnost skartace účetních závěrek podle § 31 ÚčZ nevztahuje na ty účetní závěrky, jež dosud nebyly zveřejněny – uloženy do sbírky listin obchodního rejstříku. Jinak řečeno, pakliže dosud nedošlo ke zveřejnění příslušné účetní závěrky jejím uložením do sbírky listin, nevzniklo účetní jednotce právo tuto listinu podle § 31 ÚčZ skartovat.*³⁸ Vrchní soud se v první řadě vyjádřil ke skutečnosti, že obchodní společnosti, které jsou neaktivními, mají stále povinnost vyhotovovat tzv. „nulové“ účetní závěrky, a tím pádem je i zakládat do sbírky listin. Pokud tak neučiní, nevzniklo tím právo na skartaci takových listin, a tudíž nemůže obstat

---

³⁶ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 Cdo 2536/2021 ze dne 24. 2. 2022

³⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 59/2019 ze dne 3. 10. 2019

³⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 455/2016 ze dne 8. 8. 2018

argumentace, že daná osoba již těmito listinami nedisponuje. V neposlední řadě pak Vrchní soud poukázal a potvrdil usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2016, který uzavřel, že: *„Povinnost stěžovatelky předložit potřebné listiny sice mohla vzniknout v minulosti, avšak to neznamena, že uplynutím doby stanovené pro předložení listin (srov. např. § 21a odst. 2 zákona o účetnictví) by tato povinnost zanikla či přestala existovat, jak zřejmě dovozuje stěžovatelka. Tak tomu samozřejmě není a tato povinnost trvá i nadále, a proto může být její splnění vyžadováno a vymáháno např. i ukládáním pořádkových pokut.“*³⁹.

Ve shora uvedené judikatuře se soudy shodly na tom, že společnosti zapsané v obchodním rejstříku mají povinnost zakládat účetní závěrky a v případě jejího nenaplnění se společnosti dopouští porušení principu formální publicity. Ten je zakotven v ustanovení § 3 ZVR a je založen na právu každého bez omezení do veřejných rejstříků nahlédnout a popřípadě si z nich pořídit výpis nebo opis. Údaje, které se zapisují povinně jsou definovány zákonem, který zároveň stanovuje, jestli se dané údaje zveřejňují či nikoliv.⁴⁰ Nezveřejněním zákonem předepsaných listin se společnosti dopouští jakési blokáce přístupu veřejnosti k informacím o společnosti. Pokud tedy společnost soustavně narušuje tento princip i přes opakované výzvy soudu k zjednání nápravy, je tím založen právní zájem na zrušení společnosti ze strany soudu.

3.2 Nevyvíjení ekonomické činnosti

Druhým znakem, respektive typem neaktivních obchodních korporací jsou takové společnosti, které jsou sice zapsané v obchodním rejstříku, ale nevykonávají žádnou ekonomickou činnost. Typicky tedy nemají žádný majetek a uplatňování sankcí v podobě pořádkových pokut nebo jejich zrušení s likvidací je bezpředmětné, protože jednak není z čeho pořádkové

---

³⁹ Usnesení Ústavního soudu II. ÚS 2960/15 ze dne 26. 4. 2016

⁴⁰ Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob.* 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 6–8.

pokuty platit nebo neexistuje majetek, který by byl v rámci likvidace použit k vypořádání dluhů.

Dle důvodové zprávy k zákonu č. 33/2020 Sb. jsou tyto společnosti také často zneužívány k páchání trestné činnosti, typicky trestné činy daňového charakteru. Společnost je zprvu založena za účelem stanoveným v zakladatelském právním jednání, ale nikdy, nebo postupem času, nezačne vyvíjet ekonomickou činnost. Později mohou sloužit jako tzv. bílí koně k zmiňovaným finančním podvodům, kdy je pro osoby páchající trestnou činností jednodušší využít již existující společnost než pro tyto účely zakládat společnost novou.⁴¹

---

⁴¹ Důvodová zpráva k zákonu č. 33/2020 Sb., o kterém se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony

4 Právní úprava před novelou

Právní úprava před novelou rozeznávala dva druhy sankcí, které bylo možné uložit obchodním korporacím v případě jejich nečinnosti. První z nich bylo, a stále je, uložení peněžité sankce. Přísnější sankci představuje zrušení společnosti s likvidací rejstříkovým soudem, a to i bez návrhu.

4.1 Uložení sankce

První z variant, jak trestat neaktivní obchodní korporaci, která nezakládá účetní závěrky, je uložení peněžité sankce v podobě pořádkové pokuty. V Českém právním řádu lze nalézt úpravu ukládání těchto pokut jednak v zákoně o veřejných rejstřících, tak v zákoně o účetnictví.

Varianta, která se jeví jako mírnější, je uložení pořádkové pokuty dle ustanovení § 104 ZVR. Z dikce zákona plyne povinnost pro zapsané osoby, aby ve chvíli, kdy dojde k rozhodné skutečnosti, založila do sbírky listin dokumenty, které takovou změnu dokládají. Pokud k založení listin nedojde, rejstříkový soud vyzve danou osobu, aby tak učinila. Výzva má formu usnesení, ve kterém se uvede lhůta k dodatečnému splnění povinnosti. Ve chvíli marného uplynutí soudem stanovené lhůty může přikročit k uložení pořádkové pokuty.⁴²

Maximální výše pořádkové pokuty je stanovena na 100.000 Kč. Primárním cílem soudu je, aby společnost předmětné listiny založila a ty tak byly veřejně přístupné třetím osobám k nahlédnutí. Soud na tomto základě tedy uloží pořádkovou pokutu v takové výši, aby byla pro zapsanou osobu dostatečně motivující ke splnění povinnosti. V případě, že by došlo k zaplacení, ovšem k založení listin nikoliv, je soud oprávněn ukládat pořádkové pokuty opakovaně.⁴³ Jak jsem již psal v kapitole čtvrté, povinnosti

---

⁴² Hampel, P., Walder, I. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO304_2013CZ, ISSN 2336-517X.

⁴³ Tamtéž.

zakládat listiny nezaniká a soud tudíž může ukládat pořádkové pokuty i v případě nezaložení listin, které se datují desítky let do minulosti.

Soud by při ukládání pořádkové pokuty měl v první řadě přihlédnout k majetkovým poměrům dané osoby. Je nežádoucí, aby příliš vysoká pokuta byla pro danou osobu likvidační, protože primárním cílem soudu není zlikvidovat zapsanou společnost, ale svým způsobem ji donutit ke splnění zákonných povinností.⁴⁴

Soud by měl také výši pořádkové pokuty odvíjet od důležitosti dané listiny, respektive jak závažné mohou být důsledky jejího nezaložení pro třetí osoby. Obecně lze říci, že těmi nejdůležitějšími listinami jsou zakladatelské právní jednání, rozhodnutí o jmenování či odvolání členů volených orgánů, listiny ekonomického charakteru (řádne a mimořádné účetní závěrky, výroční zprávy apod.) a znalecké posudky. Proto by v případě jejich nezaložení měla být pořádková pokuta znatelně vyšší než u ostatních listin.⁴⁵

Vrchní soud v Praze se již několikrát ve svých rozhodnutích vyjadřoval k výši a přiměřenosti pořádkových pokut. V usnesení ze dne 26. 7. 2022, sp. zn. 14 Cmo 147/2022 konstatoval, že *„Výši uložené pořádkové pokuty (5 000 Kč) odvolací soud shledává za přiměřenou, nezasahující výrazně negativně do majetkové sféry společnosti. Uložení pořádkové pokuty při její spodní hranici má především výchovný charakter, takovéto opatření odvolací soud s ohledem na okolnosti dané věci považuje za přiměřené.“*⁴⁶. Ve svém dalším usnesení ze dne 16. 8. 2022, sp. zn. 7 Cmo 153/2022 rozhodnul, že *„Společnost výzvy soudu neuposlechla, stanovenou lhůtu pro splnění uložené povinnosti založit účetní závěrky za období let 2006 až 2015 a 2018 až 2020 do sbírky listin nechala uplynout marně a výzvu nesplnila ani dodatečně. Soud prvního stupně proto postupoval správně, když Společnosti*

---

⁴⁴ Hampel, P., Koziak, J., Lavický, P., Walder, I. Zákon o veřejných rejstřících: Praktický komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO304_p12013CZ, ISSN 2336-517X.

⁴⁵ Tamtéž.

⁴⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 147/2022 ze dne 26. 7. 2022

uložil podle § 104 VeřRej pořádkovou pokutu ve výši 2 000 Kč, která se vzhledem k okolnostem případu jeví odvolacímu soudu jako přiměřená.“⁴⁷

Dle mého názoru jsou pořádkové pokuty, které soudy ukládají, příliš nízké. Souhlasím s Vrchním soudem v té části, že tato opatření mají mít především výchovnou funkci, ovšem domnívám se, že její výše nezamezí obdobnému jednání do budoucna. Pro podnikatele představuje příliš malé riziko a ve většině případů pro ně bude optimálnější volbou listiny nezakládat a až po výzvě soudu listiny založit a případně zaplatit pokutu v řádech tisíce korun. Z toho důvodu se mi zdá vhodnější ukládat pořádkové pokuty alespoň ve výši nižších desetitisíců korun, aby byly pro podnikatele dostatečnou motivací pro plnění zakládací povinnosti v zákonem stanovených lhůtách.

Společnostem, které nezakládají účetní závěrky, lze uložit také pokutu dle zákona o účetnictví, konkrétně ustanovení § 37 odst. 2 písm. b), a to až do výše 3 % hodnoty aktiv celkem.

Dalším předpisem, který postihuje nezakladní listin do sbírky listin obchodního rejstříku, je zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. Ten v ustanovení § 9 odst. 2 písm. a) bod 2 vymezuje skutkovou podstatu, která zní *„Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podat návrh na zápis, změnu nebo výmaz zápisu v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném rejstříku, popřípadě v jiné evidenci nebo uložit listinu do sbírky listin.“⁴⁸* Za tento přestupek je možné uložit podnikateli buďto peněžitou pokutu až do výše 50.000 Kč nebo omezující opatření, které může spočívat například v zákazu činnosti.

4.2 Zrušení společnosti s likvidací

Zrušení společnosti s likvidací je zakotveno v ustanovení § 105 ZVR, které zní: *„Neplní-li zapsaná osoba povinnosti podle § 104 opakovaně nebo může-li takové neplnění mít závažné důsledky pro třetí osoby a je na tom právní zájem, může rejstříkový soud i bez návrhu zahájit řízení o zrušení*

---

⁴⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 153/2022 ze dne 16. 8. 2022

⁴⁸ Ust. § 9 odst. 2 písm. a) bod 2 Zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích

*zapsané osoby s likvidací, ledaže jsou splněny podmínky pro postup podle § 105a; rejstříkový soud na tuto skutečnost zapsanou osobu upozorní a poskytne jí přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků“.*⁴⁹ Vedle uložení pořádkové pokuty se jedná o další možnost, jak sankcionovat neaktivní společnost.

V první řadě musí rejstříkový soud vyzvat neaktivní společnost ke splnění povinnosti a poskytnout jí přiměřenou lhůtu k nápravě. Zároveň musí ve výzvě upozornit, že v případě nesplnění povinností ve lhůtě může soud zahájit zrušení společnosti s likvidací.⁵⁰

Ustanovení dále rozlišuje mezi opakovaným neplněním zapsané osoby a neplněním, které je způsobilé mít pro třetí osoby závažné důsledky. Opakovaným neplněním bude kupříkladu nereagování na výzvy rejstříkového soudu k doložení listin, které jsou třeba k zapsání konkrétní skutečnosti do obchodního rejstříku, nebo pokud soud vyzve k založení účetní závěrky za jedno účetní období, zapsaná osoba tak neučiní a další rok se bude tento scénář opakovat s dalším účetním obdobím. Zároveň je ale nutné postavit na jisto, že podmínkou opakovaného neplnění není opakované ukládání pořádkových pokut.⁵¹

Neplnění způsobilé mít závažné důsledky pro třetí osoby je oproti opakovanému neplnění jednorázové. Pro tyto účely obsahuje ustanovení § 106 ZVR výčet listin, u kterých se předpokládá, že v případě nepředložení jejich aktualizovaného verze mohou vzniknout závažné důsledky pro třetí osoby. Jedná se o zakladatelské právní jednání, rozhodnutí o jmenování či odvolání členů volených orgánů, listiny ekonomického charakteru (řádné a mimořádné účetní závěrky, výroční zprávy apod.) a znalecké posudky. Text ustanovení obsahuje slovo „zejména“, jedná se tedy pouze o demonstrativní

---

⁴⁹ Ust. § 105 Zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů.

⁵⁰ Hampel, P., Walder, I. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO304_2013CZ, ISSN 2336-517X.

⁵¹ Tamtéž.

výčet a takovými listinami tedy může být v podstatě každý dokument, který je daná osoba povinna zveřejnit dle ustanovení § 66 až 74 ZVR.⁵²

Společně s neplněním společnosti musí být přítomný i právní zájem na zrušení společnosti. Právní zájem bude zpravidla naplněn ve chvíli, kdy sbírka není aktuální a úplná a tím pádem není možné získat informace o zapsané osobě. Dochází tak k narušení principu formální publicity a tato skutečnost dle judikatury soudů, o které jsem již hovořil v kapitolách výše, zakládá právní zájem na zrušení společnosti.

Hmotněprávní úprava zrušení společnosti rozhodnutím soudu je obsažena v ustanovení § 172 odst. 1 písm. d) OZ, které zní „*Soud na návrh toho, kdo na tom osvědčí právní zájem, nebo i bez návrhu, zruší právnickou osobu a nařídí její likvidaci, jestliže tak stanoví zákon*“.⁵³ Jedná se o kogentní ustanovení, které se vztahuje na všechny právnické osoby soukromého práva. Smyslem tohoto institutu je ukončení právnické osoby, která podniká určité protiprávní kroky a její existence není pro společnost žádoucí. Stejně, jako tomu v zákoně o veřejných rejstřících, tak i občanský zákoník v druhém odstavci výše uvedeného ustanovení požaduje po soudu, aby společnosti, o jejímž zrušení se uvažuje, poskytl přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

4.2.1 Likvidátor

Pokud jsou naplněny podmínky pro zrušení společnosti rozhodnutím soudu, je nutné, aby byl jmenován její likvidátor. Toho dle ustanovení § 191 odst. 1 OZ jmenuje soud. Osobou likvidátora může být jen taková osoba, která je způsobilá být členem statutárního orgánu a zároveň musí s funkcí likvidátora souhlasit, o čemž rozhodl Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 15. 4. 2020, sp. zn. 27 Cdo 2916/2018, ve kterém uzavřel, že „*rozhodnuli o zrušení společnosti s ručením omezeným a o její likvidaci soud, jmenuje také likvidátora. Stejně jako v případě členů jiných volených orgánů je i v případě likvidátora zásadně nutné, aby se svým jmenováním souhlasil. Jinými*

---

⁵² Tamtéž.

⁵³ Ust. § 172 odst. 1 písm. d) Zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

*slovy řečeno, likvidátorem nelze povolat (jmenovat) nikoho proti jeho vůli a likvidátor zásadně může ze své funkce odstoupit.*⁵⁴ Výjimka z tohoto pravidla je stanovena v odstavci třetím, kdy v případě, že taková osoba není, soud jmenuje likvidátorem člena statutárního orgánu společnosti. Ten z funkce nemůže libovolně odstoupit, ovšem pokud prokáže, že po něm nelze plnění funkce likvidátora spravedlivě požadovat, může soudu navrhnout zproštění z této funkce. Nastane-li taková skutečnost, soud jmenuje likvidátorem osobu, která je zapsána v seznamu insolvenčních správců, přičemž stejně jako člen statutárního orgánu není vyžadován jeho souhlas s ustanovením do funkce.

Likvidátor má povinnost konat své povinnosti řádně a pokud by tomu tak nebylo, má soud právo takového likvidátora odvolat. Důvodů pro odvolání je celá řada. V první řadě se bude jednat o situace, kdy likvidátor nekoná úkony typické pro tuto funkci, tj. nesestavil soupis jmění nebo zahajovací rozvahy, nezaslal soupis jmění věřitelům, bezdůvodně neuznal přihlášené pohledávky věřitelů apod.⁵⁵ V poměrně nedávném rozhodnutí Vrchní soud v Praze připustil odvolání likvidátora nejen z důvodu neplnění povinností, ale také pokud by to vedlo ke kvalitnějšímu a efektivnějšímu průběhu likvidace.⁵⁶

Je dobré poukázat také na to, že likvidace společnosti, která není jen „prázdnou skořápkou“, může zabrat poměrně dlouhou dobu. V takovém případě zakládací povinnost, kterou do této chvíle měl statutární orgán společnosti, přechází na likvidátora a ten tak musí zakládat listiny, které by jinak musela založit společnost v případě, že by nebyla v likvidaci. Vrchní soud v Praze toto potvrdil ve svém rozhodnutí ze dne 15. 11. 2022, sp. zn. 14 Cmo 228/2020, kde konstatoval, že *„Rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že likvidátor neplní zakládací povinnost vyplývající z § 66 písm. c) VeřRej, byt' měl dostatek času od zahájení likvidace, aby zjednal nápravu, neboť*

---

⁵⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 Cdo 2916/2018 ze dne 15. 4. 2020

⁵⁵ Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 12.

⁵⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 179/2020 ze dne 25. 2. 2021

*společnost od svého vzniku účetní závěrky do sbírky listin nezakládá (srov. mutatis mutandis usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 3. 2021, sp. zn. 7 Cmo 206/2020); nebyly založeny ani další listiny, které zákon povinně k založení předpisuje.*⁵⁷ Pokud likvidátor nezakládá listiny opakovaně, je tím dán důvod k jeho odvolání.

4.2.2 Průběh a účel likvidace

Začátek likvidace se váže na den jejího zrušení. V případě neaktivních obchodních korporací tímto okamžikem bude den, ve kterém nabylo právní moci rozhodnutí soudu o zrušení společnosti. Vstup do likvidace s sebou nese pro společnost různá omezení. V prvé řadě společnost může činit jen takovou činnost, která je účelná pro likvidaci a nesmí již vykonávat činnosti, pro které byla vytvořena. Omezené je také jednání orgánů společnosti. Většina úkolů je přenesena na likvidátora, nicméně neznamená to, že by orgány společnosti nefungovaly vůbec nebo by snad byly zrušeny.⁵⁸

Vstup společnosti do likvidace se musí řádně notifikovat, aby byl zachován princip právní jistoty třetích osob. U společností, které se zapisují do obchodního rejstříku, je oznámení provedeno formou zápisu. Společnost je nadále vedena v obchodním rejstříku, nicméně za její obchodní firmou je dodatek „v likvidaci“. Povinnost podat návrh má likvidátor, přičemž účinky takového zápisu jsou deklaratorní. Do rejstříku je také zapsána osoba likvidátora, včetně jeho sídla. Pokud je likvidátorů ustanoveno více, zapíšou se všichni.⁵⁹

Účelem likvidace je zpeněžení majetku společnosti a následného vyrovnání pohledávek věřitelů. Zákon pro označení majetku používá legislativní zkratku likvidační podstata. Způsob, kterým dojde ke zpeněžení

---

⁵⁷ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 228/2020 ze dne 15. 11. 2022

⁵⁸ David, O., Deverová, L., Dolanská Bányaiová, L., Dvořák, J., Dvořák, T., Fiala, J., Frinta, O., Holčapek, T., Hurdík, J., Kindl, T., Macková, A., Pauly, J., Pavlík, P., Pelikán, R. a kol. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654). [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO89_a2012CZ, ISSN 2336-517X.

⁵⁹ David, O., Deverová, L., Dolanská Bányaiová, L., Dvořák, J., Dvořák, T., Fiala, J., Frinta, O., Holčapek, T., Hurdík, J., Kindl, T., Macková, A., Pauly, J., Pavlík, P., Pelikán, R. a kol. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654). [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO89_a2012CZ, ISSN 2336-517X.

je na úvaze likvidátora. Zpravidla se bude jednat veřejnou dražbu, prodej vybrané osobě apod. Likvidátor musí postupovat s řádnou péčí, protože ve chvíli nevýhodného zpeněžení na něm mohou věřitelé požadovat náhradu škody. Majetek, který zůstane po vyrovnání dluhů, pokud takový je, se nazývá likvidační zůstatek. Ten je poté rozdělen mezi jednotlivé členy společnosti, ovšem bude záležet na právní formě likvidované společnosti.⁶⁰

4.2.3 Konec likvidace

Před samotným skončením likvidace má likvidátor povinnost vyhotovit tři klíčové dokumenty, kterými jsou konečná zpráva o průběhu likvidace, návrh na použití likvidačního zůstatku a účetní závěrku. V konečné zprávě měl likvidátor uvést údaje o tom, jak bylo s likvidační podstatou naloženo, tj. jakého výtěžku bylo dosaženo zpeněžením, zda existuje majetek, který nebyl zpeněžen a popřípadě jestli dojde k jeho převzetí některým z věřitelů k úhradě jeho pohledávek, jací věřitelé byli uspokojeni a v jaké výši, a oproti tomu, jací věřitelé naopak uspokojeni nebyli, jaká je výše likvidačního zůstatku, návrh na jeho rozdělení apod.⁶¹

Podoba návrhu na rozdělení likvidačního zůstatku bude záviset na právní formě společnosti, proto je likvidátor povinen dodržovat pravidla, která pramení buďto ze zákona, nebo zakladatelského právního jednání. Pokud došlo v rámci likvidace k rozdělení likvidačního zůstatku, měl by likvidátor sestavit zprávu o naložení s likvidačním zůstatkem.⁶²

Likvidátor ke dni vyhotovení konečné zprávy uzavře účetní knihy a sestaví mimořádnou účetní závěrku. Společnost je zároveň povinna do 15 dnů ode dne zpracování návrhu na použití likvidačního zůstatku podat daňové přiznání.

---

⁶⁰ Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 3.

⁶¹ Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 2.

⁶² Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 6.

Všechny výše uvedené dokumenty je potřeba schválit. Pokud likvidátora jmenuje soud, bude právě on tímto orgánem. Toto potvrdil i Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 14. 9. 2020, sp. zn. 7 Cmo 93/2020, ve kterém judikoval, že „*byl-li likvidátor jmenován rozhodnutím soudu, nemá likvidátor povinnost předložit příslušnou zprávu, návrh na rozdělení likvidačního zůstatku a účetní závěrku ke schválení společníkům právnické osoby, neboť ti jej do funkce nepovolali, ale má povinnost předložit příslušné listiny ke schválení soudu.*“⁶³ V případě, že soud listiny neschválí, vzniká likvidátorovi povinnost dokumenty přepracovat.

Po skončení likvidace, tj. použitím likvidačního zůstatku, převzetím likvidační podstaty věřiteli a podobně, likvidátor podá návrh na výmaz zapsané osoby z obchodního rejstříku. Lhůta k podání návrhu činí třicet dnů, přičemž se jedná o lhůtu pořádkového charakteru. Pokud tak v zákonné lhůtě likvidátor neučiní, je oprávněn návrh podat dle ustanovení § 11 odst. 2 ZVR každý, kdo prokáže právní zájem na výmazu společnosti. Těmito osobami mohou být například členové statutárního orgánu nebo společníci. O návrhu soud rozhodne usnesením a pokud vyhoví, má tento zápis konstitutivní účinky.⁶⁴

4.3 Důsledky neuposlechnutí výzvy dle § 104 ZVR pro členy statutárního orgánu

Statutární orgán společnosti má povinnost jednak zakládat listiny do sbírky listin, tak případně reagovat na výzvy soudu dle § 104 ZVR a splnit povinnosti v ní stanovené. Ustanovení § 106 odst. 2 ZVR pak vytváří vyvratitelnou domněnku pro případy, kdy je v tomto směru člen statutárního orgánu nečinný. V předmětném ustanovení je stanoveno: „*Má se za to, že člen*

---

⁶³ Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 93/2020 ze dne 14. 9. 2020

⁶⁴ Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 1.

statutárního orgánu právnické osoby, která neplní povinnosti podle § 105, porušuje péči řádného hospodáře.“⁶⁵

Obecně je povinnost člena vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře zakotvena v § 159 odst. 1 OZ. Péči je třeba vykonávat s nezbytnou loajalitou, pečlivostí a dostatečnými znalostmi. Člen voleného orgánu by tak neměl upřednostňovat vlastní zájmy před zájmy společnosti, měl by jednat v dobré víře, zodpovědně pečovat o její majetek, zachovávat mlčenlivost ohledně důvěrných informací, které se v rámci výkonu dozví a v neposlední řadě zachovávat dobré jméno společnosti.⁶⁶

Právní úprava v občanském zákoníku se týká obecně všech právnických osob jak práva soukromého, tak práva veřejného. Speciální úprava pro obchodní korporace je obsažena v zákoně o obchodních korporacích, konkrétně v ustanovení § 51 a násl. Obdobně jako v občanském zákoníku, je i zde péče řádného hospodáře definována třemi základními povinnostmi. Základními dvěma povinnostmi jsou pečlivost a potřebné znalosti při jednání člena orgánu. Nejedná se o absolutní povinnosti a při zkoumání, zda byly dodrženy, se bude zkoumat jednání člena orgánu v konkrétní situaci. Postačí tedy taková pečlivost a znalost, kterou lze v dané chvíli rozumně přepokládat a vynaložit. Poslední, třetí povinností, je loajalita člena voleného orgánu vůči společnosti. I v tomto případě se nejedná o absolutní loajalitu a bude se posuzovat k okolnostem daného případu. Po členovi orgánu například nelze požadovat takovou loajalitu, která by byla na škodu jeho vlastního zdraví.⁶⁷

Péče řádného hospodáře je posuzována ve vztahu k ostatním osobám, které vystupují v obdobném postavení. Není tedy požadována péče

---

⁶⁵ Ust. § 106 odst. 2 Zákona č. 304/2013 Sb., o rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů.

⁶⁶ Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 3.

⁶⁷ Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P., Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 165–166, marg. č. 6–9.

nadstandardní, ale rozumná k dané situaci.⁶⁸ Ve vztahu k zakládání listin do sbírky listin tak lze postavit na jisto, že většina statutárních orgánů tuto povinnost plní bez problémů a domáhání se jejího splnění po každé společnosti, respektive jejím členovi, nepředstavuje nadstandardní požadavek. Pokud tak neučiní, dochází k porušení péče řádného hospodáře a v případném soudním řízení leží důkazní břemeno na členovi konkrétního orgánu, aby prokázal opak.

Odpovědnost za škodu, která je třetím osobám způsobena porušením péče řádného, nese člen orgánu, který ji porušil a nikoliv společnost. Způsob náhrady vzniklé škody se bude řídit ustanovením § 2951 OZ, který říká, že primárně se bude škoda nahrazovat uvedením do původního stavu. Pokud není možné navrácení v předešlý stav, anebo pokud o to požádá poškozený, nahradí se způsobená škoda v penězích.

---

⁶⁸ Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P., Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 178, marg. č. 1.

5 Právní úprava po novele

Dne 1. července 2021 nabyl účinnosti zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony. Novelizací se do zákona o veřejných rejstřících promítla směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností. V úvodní části směrnice jsou uvedeny důvody, pro které byla přijata. Řada z nich je založená na transparentnosti veřejných rejstříků členských států, přičemž směrnice v úvodu vyjmenovává listiny, které by měli být zveřejňovány a se kterými by měly mít třetí osoby právo se seznámit. Jedná se zejména o zveřejňování následujících listin:

- zakladatelské právní jednání;
- základní listiny společnosti a zároveň údaje o osobách, které jsou oprávněny společností zavazovat; a
- projekt přeshraniční fúze nebo projekt rozdělení.⁶⁹

Zveřejňování výše uvedených listin bylo zakotveno v české právní úpravě již před předmětnou směrnicí, a to primárně v § 66 ZVR. Výčet listin v tomto ustanovení je daleko širší a rozsáhlejší, nicméně řada dokumentů by se dala podřadit pod poměrně obecnou formulaci směrnice „základní listiny společnosti“. Zároveň směrnice požaduje po členských státech, jednak aby zajistili možnost výběru ukládání listin mezi tištěnou formou nebo elektronickou, a zároveň umožnili třetím osobám získat kopii těchto listin a údajů opět v tištěné nebo elektronické formě. I v tomto směru jsou české zákony v souladu s unijním požadavkem.

Cílem samotné směrnice, a její transpozice, je dosažení vzájemné propojenosti obchodních či jiných obdobných rejstříků členských států. Na tomto základě by tedy rejstříkové soudy měly výše uvedené listiny

---

⁶⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností.

zveřejňovat jednak v obchodním rejstříku, tak zároveň i v systému propojení rejstříků, tzv. BRIS (z anglického jazyka – Business Registers Interconnection System). Vybrané informace by si tak mohli předávat automaticky právě na základě tohoto systému.⁷⁰

5.1 Zrušení společnosti bez likvidace

Novela přinesla zásadní změnu v zavedení nového způsobu, jak řešit neplnění zakládací povinnosti a zabránit tak existenci neaktivních obchodních korporací, a to jejího zrušení bez likvidace. Prvním z důvodů je, jak je uvedeno k v kapitole 4.2, že neaktivní společnosti jsou využívány k páčání trestné činnosti a jejich existence tak není žádoucí. Dalším důvodem je „vyčištění“ obchodního rejstříku a zároveň snaha o zvýšení naplněnosti sbírky listin. Dle důvodové zprávy společnosti dlouhodobě zakládací povinnost neplní, a to ani pod hrozbou stávajících sankcí uvedených v předešlé kapitole.⁷¹

Mimo jiné je současná právní úprava považována za nedostatečnou a neefektivní. Postihem za neplnění zakládací povinnosti je jednak uložení pořádkové pokuty, ovšem v případě obchodní korporace, která existuje jen formálně, je její vymození téměř nemožné. Druhá možnost, zrušení společnosti s likvidací, není v praxi příliš užívána především z důvodu, že náklady na likvidaci společnosti, která nedisponuje žádným majetkem, jsou příliš vysoké, a tudíž se toto řešení jeví jako nevhodné.

V zákoně o veřejných rejstřících tak novelou přibyla další možnost, jak postihovat neaktivní obchodní korporace, a to vložením nového ustanovení § 105a, ve kterém jsou obsaženy dva předpoklady, za kterých je možné neaktivní obchodní korporaci touto formou zrušit. První předpokladem je porušení povinnosti předložit řádnou nebo mimořádnou

---

⁷⁰ Důvodová zpráva k zákonu č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

⁷¹ Tamtéž.

účetní závěrku za nejméně dvě po sobě jdoucí účetní období do sbírky listin. Druhým předpoklad spočívá v nemožnosti obchodní korporaci kontaktovat.

5.1.1 Nepředložení účetních závěrek

Zákonodárce usuzuje, že nezakládá-li obchodní korporace účetní závěrky po dvě po sobě jdoucí účetní období, nevykonává žádnou ekonomickou činnost a tím pádem zde existuje právní zájem na zrušení takové společnosti. Pokud by společnost nezakládala účetní závěrky v jiných intervalech, například ob rok, tato podmínka by nebyla naplněna a společnost by tak nemohla být zrušena bez likvidace. V úvahu by připadlo buďto společnosti uložit pořádkovou pokutu dle § 104 ZVR nebo ji zrušit s likvidací dle § 105 ZVR.

Podobný institut lze nalézt i v zahraničních právních úpravách. Například ve Francii je možné stanovit sankce již po jediném nezaložení účetních závěrek. O uložení sankce rozhoduje vždy předseda soudu ve zkráceném řízení, a to na žádost jakékoliv zúčastněné strany nebo státního zástupce.⁷²

Obdobně jako ve Francii má postih neaktivních obchodních korporací zakotveno Estonsko. V případě, kdy společnost nepředloží výroční zprávu do šesti měsíců od uplynutí zákonem stanovené lhůty, ji soud vyzve a stanoví lhůtu dalších šesti měsíců k doložení listin. Pokud tak neučiní a nedoloží důvody, pro které tak neučinila, soud v obchodním rejstříku (věstníku) zveřejní oznámení o nepředložení listin a vyzve věřitele společnosti, aby přihlásili své pohledávky a do šesti měsíců požádali o provedení likvidace. Pokud by žádný z věřitelů o likvidaci nezažádal, společnost může být z obchodního rejstříku vymazána bez likvidace.⁷³

---

⁷² Ust. L526-14 Code de Commerce.

⁷³ Ust. § 66 Äriseadustik.

Výše uvedené varianty se ovšem zdály být příliš přísné, a proto se zákonodárci inspirovali u sousedního Slovenska, která měla době přijímání novely sankce za nezaložení upraveny obdobně jako tomu je v § 105a ZVR.⁷⁴

5.1.2 Výzva k nápravě

Ve chvíli, kdy soud zjistí, že společnosti chybí účetní závěrky, vyzve společnost k jejich založení. K nápravě stanoví soud lhůtu jednoho měsíce od doručení výzvy. Výzva se doručuje do vlastních rukou, a to zpravidla v elektronické podobě. Soud se bude snažit zprvu doručit výzvu do datové schránky společnosti. Fikce doručení se ovšem v tomto případě neuplatní, tudíž pokud se společnost nepřihlásí do datové schránky a výzvu si „nevyzvedne“, soud musí zvolit jiné způsoby doručování. Náhradní doručení se vzhledem k závažnosti následku neuposlechnutí výzvy soudu neuplatní. Alternativy, jak postupovat v případě marného doručení do datové schránky obsahuje občanský soudní řád v ustanoveních § 45 a násl.⁷⁵

Není-li možné doručit výzvu do datové schránky, soud jako další způsob může zvolit doručení prostřednictvím doručujícího orgánu, typicky provozovatelem poštovních služeb. V případě doručení touto cestou bude mít výzva listinnou formu.

Dle důvodové zprávy rejstříkové soudy nebudou muset využít všechny formy doručení předpokládané občanským soudním řádem. Postupem času se ukáže, zda-li soudy budou v praxi využívat vícero způsobů doručení výzvy, nebo se omezí jen na doručení datovou schránkou a provozovatelem poštovních služeb, a ostatní způsoby nevyužije a bude předpokládat, že je daná společnost nekontaktní.

Pokud by se rejstříkovému soudu výzvu podařilo některým způsobem doručit, není možné postupovat dle nového § 105a ZVR a zrušit společnost

---

⁷⁴ Důvodová zpráva k zákonu č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

⁷⁵ Důvodová zpráva k zákonu č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

bez likvidace. V úvahu tak připadá uložit pořádkovou pokutu, popřípadě zrušit společnost s likvidací.

5.1.3 Zrušení

Pokud dojde k naplnění dvou výše uvedených podmínek, tj. nezaložení účetních závěrek alespoň dvě za sebou jdoucí účetní období a nereagování na výzvy soudu, soud přikročí k zrušení neaktivní obchodní korporace bez likvidace.

Údaj o zrušení společnosti bez likvidace soud nově zapisuje do obchodního rejstříku. Tato povinnost je zakotvena v § 44 odst. 1 písm. n). Zápis slouží k tomu, aby se věřitelé, případně jiné zainteresované osoby, měli jednak možnost seznámit se s tím, že soud má v úmyslu společnost zrušit, a zároveň prokázali, že majetek společnosti je dostačující k tomu, aby proběhla likvidace a navrhli tak soudu tento postup. Soud by tak musel zrušit obchodní korporaci s likvidací a vymazat jí z obchodního rejstříku až po jejím skončení. Pokud žádný z věřitelů nenavrhne likvidaci do jednoho roku od zápisu této skutečnosti do obchodního rejstříku, soud po uvážení, že likvidace nezasáhne do poměrů třetích osob, rozhodne o zrušení obchodní korporace bez likvidace. Výmaz z obchodního rejstříku se provede bez návrhu na základě rozhodnutí o zrušení obchodní korporace bez likvidace.⁷⁶

Pokud by se po výmazu obchodní korporace z obchodního rejstříku objevil její dosud nezjištěný majetek, bude se postupovat dle úpravy § 209 OZ. Rejstříkový soud tedy na návrh toho, kdo na tom má právní zájem, rozhodne o zrušení výmazu společnosti a zároveň rozhodne o její likvidaci. Do obchodního rejstříku soud zapíše obnovení společnosti a hledí se na ní, jako by nikdy nezanikla. Výmaz společnosti se provede až po skončení likvidace a uspokojení pohledávek jejich věřitelů.

---

⁷⁶ Důvodová zpráva k Zákonu č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

6 Porovnání s německou právní úpravou

Německá právní úprava obchodních korporací vyhází především ze tří hlavních zákonů. Jedná se o německý občanský zákoník („BGB“), zákon o společnostech s ručením omezeným („GmbHG“), zákon o akciových společnostech („AktG“) a obchodní zákoník („HGB“).

6.1 Obchodní rejstřík

Obdobně jako v České republice je i v Německu vytvořen obchodní rejstřík, který slouží jako evidence do něj zapsaných podnikatelů. V ustanovení § 9 HGB je stejně jako v § 3 ZVR princip formální publicity obchodního rejstříku. Každý tak má právo nahlížet do obchodního rejstříku a stejně tak do listin, které v něm založeny. Pro třetí osoby je zakotvena řada práv, které mají vůči zápisům v obchodním rejstříku. Prvním z nich je možnost žádat o elektronickou konverzi dokumentů, které jsou v obchodním rejstříku založeny pouze v listinné podobě. Je zde ovšem omezení a to takové, že tato možnost se vztahuje pouze na listiny, které byly založeny v posledních deseti letech. Stejně jako u nás může kdokoliv požadovat po rejstříkovém soudu o výpis z obchodního rejstříku, kdy soud kvalifikovaným elektronickým podpisem potvrdí, že se výpis shoduje s údaji v obchodním rejstříku.⁷⁷

Německý obchodní rejstřík je rozdělen na oddíly. Prvním z nich je Oddíl A (HRA), do kterého se zapisují živnostníci, osobní obchodní společnosti (korporace) a právně způsobilá hospodářská sdružení. Druhým oddílem je Oddíl B (HRB), do kterého se zapisují zejména společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti.⁷⁸ V České republice k zápisu některých těchto skupin jsou veřejné rejstříky odlišné od obchodního rejstříku, například živnostenský nebo nadační rejstřík.

---

⁷⁷ Ust. § 9 HG.

⁷⁸ KLEIN, René. *Handelsregistereintrag: Pflicht, Ablauf & Checkliste*. Dostupné z: doi:<https://www.fuer-gruender.de/wissen/unternehmen-gruenden/unternehmen-anmelden/handelsregister/>.

6.2 Zápis obchodní korporace do obchodního rejstříku

Německé obchodní korporace se obdobně zapisují při svém vzniku do obchodního rejstříku. Návrh na zápis je iniciován v první řadě u notáře, který provede první kroky k založení společnosti a poté návrh podá na soud. Místně příslušným soudem je soud v obvodu, ve kterém má společnost sídlo.⁷⁹

Povinné údaje zapisované do obchodního rejstříku se liší na základě právní formy zapsané osoby. U veřejné obchodní společnosti (*Handelgesellschaft*) se povinně zapisují obchodní firma, právní forma, identifikace společníků (jméno, příjmení, datum narození a trvalé bydliště), datum zahájení činnosti společnosti, předmět podnikání a případné udělení prokury.⁸⁰ Nad rámec uvedených informací se v případě komanditní společnosti (*Komanditgesellschcaft*) uvede identifikace komanditistů a výše vkladu každého z nich.⁸¹

Společnost s ručením omezeným (*Gesellschaft mit beschränkter Haftung*) povinně do obchodního rejstříku zapisuje obchodní firmu, sídlo, předmět podnikání, výši základního kapitálu, den uzavření společenské smlouvy, případné časové omezení existence společnosti a identifikace jednatelů společně s uvedením rozsahu oprávnění k zastupování společnosti.⁸² V případě akciové společnosti (*Aktiengesellschaft*) se zapisují informace stejné jako v případě společnosti s ručením omezeným, s rozdílem, že se místo jednatelů zapisují identifikační údaje členů představenstva.⁸³

Obdobné informace se zapisují i v případě českých obchodních korporací, kdy v ustanovení § 25 ZVR je obsažen obecný výčet údajů, které se zapisují do veřejných rejstříků (nejen do obchodního rejstříku) s tím, že zákon nebo jiný zvláštní předpis doplňuje tento obecný výčet o další skutečnosti, které se týkají například jen některé osoby či právní formy.

---

⁷⁹ Ust. § 7 GmbHG.

⁸⁰ Ust. § 106 HGB.

⁸¹ Ust. § 162 HGB.

⁸² Ust. § 3 GmbH.

⁸³ Ust. § 23 AktG.

6.3 Zakládací povinnost

Německý právní řád na rozdíl nezná zakládací povinnost v podobě, v jaké jí upravuje ustanovení § 66 ZVR. To ovšem neznamená, že by se do německého rejstříku nemusely žádné listiny zakládat. Jednak se do něj zakládají listiny potřebné k založení obchodní korporace, které jsou vyjmenovány v předešlé podkapitole, ale zároveň je třeba ohlásit a doložit, pokud dojde ke změně v konkrétních záležitostech. Výčet těchto událostí nenalezneme v jednom konkrétním ustanovení jako tomu je v českém zákoně o veřejných rejstřících, ale často bude tato ohlašovací povinnost zakotvena u ustanovení, které upravuje konkrétní institut.

Podobnost s českou úpravou lze nalézt například v případě změny zakladatelského jednání. Co mají obě úpravy společné, je povinnost zapsat, respektive založit, v případě německé úpravy ohlásit, každou změnu zakladatelského právního jednání do obchodního rejstříku. Odlišně jsou ale upraveny účinky, které jsou s tímto založením/ohlášením spojeny. Dle § 54 GmbHG je součástí návrhu na zápis změny do obchodního rejstříku aktualizované znění zakladatelského právního jednání, přičemž je vyžadováno potvrzení notáře o tom, že změněné ustanovení odpovídají usnesení o změně zakladatelského právního jednání a zároveň, že nezměněné ustanovení odpovídají jejich poslednímu znění. Dokud společnost předmětnou změnu v obchodním rejstříku neučiní, změna zakladatelského právního jednání je neúčinná.⁸⁴ Právní úprava je stejná i v případě akciových společností.⁸⁵

Změna zakladatelského právního jednání v případě českých společností je v pravomoci valné hromady jakožto nejvyššího orgánu společnosti a její účinnost je spojena s okamžikem přijetí rozhodnutí valnou hromadou, pokud v něm není stanoven datum účinnosti odlišný od jeho přijetí. Nezaložení aktuální verze do sbírky listin s sebou nese také určité sankce ze strany obchodního rejstříku za porušení zákonné zakládací

---

⁸⁴ Ust. § 54 GmbHG.

⁸⁵ Ust. § 181 AktG.

povinnosti, nicméně takové porušení se na rozdíl od německé úpravy nespojuje se zásahem do platnosti či účinnosti takové změny.

Mezi další události, které dle německého práva podléhají ohlášení, patří zejména jmenování či odvolání člena statutárního orgánu, změna společníka, změna obchodní firmy, výše zmiňovaná změna zakladatelského právního jednání, udělení či odvolání prokury, vstup společnosti do insolvenčního řízení, změna předmětu podnikání či vstup společnosti do likvidace.

Lze tedy uzavřít, že skutečnosti, které se dokládají obchodnímu rejstříku jsou si v obou zemích velmi podobné. Tuto skutečnost příkládám zejména tomu, že německý obchodní rejstřík je stejně tak jako veřejné rejstříky v České republice založen na principu formální publicity, a proto je nutné, aby třetí osoby byly informovány o důležitých změnách v poměrech obchodní korporace, což výše uvedené události bezesporu jsou.

6.4 Peněžitá pokuta

Obchodní korporaci, která nesplní povinnost ohlášení změny obchodnímu rejstříku nebo nepředloží-li k tomu potřebné listiny, může rejstříkový soud dle ustanovení § 14 HGB uložit peněžitou pokutu. Pokutu je možné uložit opakovaně, přičemž jednotlivé pokuty nesmí přesáhnou částku 5.000 euro.⁸⁶

V přepočtu na české koruny se jedná maximálně o částku přibližně 125.000 Kč, což je obdobná suma, jak horní hranice peněžité sankce ukládané na základě ustanovení § 104 ZVR. Ta je stanovena na částce 100.000 Kč.

Německé rejstříkové soudy stejně, jako ty české, ukládají pokuty, které se pohybují spíše v dolní polovině maximální stanovené částky. To vyplývá například rozhodnutí Frankfurtského vyššího zemského soudu ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 20W 290/14. Součástí předmětného rozhodnutí je konstatování, že společnost neměla v obchodním rejstříku správně zapsaný

---

⁸⁶ Ust. § 14 HGB.

předmět podnikání, a tak referentka rejstříkového soudu pod pohrůzkou pokuty ve výši 700 eur společnost vyzvala, aby zjednala nápravu ve lhůtě 6 měsíců.⁸⁷

6.5 Zrušení společnosti s likvidací

Možnost zrušit obchodní korporaci je upravena v § 262 AktG, ve kterém je výčet důvodů, pro které lze akciovou společnost zrušit. Ustanovení odkazuje na § 399 zákona o řízení ve věcech rodinných a ve věcech nesporných. V odstavci prvním předmětného ustanovení je stanoveno, že pokud zakladatelské právní jednání neobsahuje náležitosti předepsané zákonem, rejstříkový soud může s moci úřední nebo na návrh některého profesního orgánu nařídí společnosti, aby ve stanovené lhůtě předložila návrh na změnu stanov k odstranění zjištěných nedostatků, nebo aby zjištěný nedostatek řádně odůvodnila v námitkách podaných proti výzvě k nápravě. Součástí výzvy musí být poučení rejstříkového soudu o tom, že pokud nedojde ke zjednání nápravy, společnost bude zrušena. Odstavec čtvrtý zároveň stanoví, že úprava zrušení obchodní korporace pro nedostatky v zakladatelském právním jednání se užije obdobně i v případě společností s ručením omezeným, a to i přes to, že GmbHG tuto možnost jako důvod pro zrušení společnosti neuvádí.

Podobné rysy s českou právní úpravou lze zejména spatřit v tom, že rejstříkový soud nejdříve musí společnost vyzvat ke zjednání nápravy a současně jí upozornit, že pokud tak neučiní, může dojít k jejímu zrušení. Rozdíl ovšem spočívá v důvodech, pro které je obchodní korporaci zrušit. Zatímco v případě českých společností lze druh této sankce uložit ve všech případech, kdy společnost neplní zakládací povinnosti dle § 66 ZVR, tak u německých společností to lze učinit jen v případě, kdy stanovy nemají zákonem předepsané náležitosti.

---

⁸⁷ Rozhodnutí Frankfurtského vyššího zemského soudu ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 20W 290/14

Česká právní úprava je v komparaci s německou právní úpravou poměrně přísná. Obchodní společnosti mají vůči obchodnímu rejstříku daleko více povinností než ty německé, s čímž souvisí i případné sankce, které společnostem v obou zemích hrozí. Peněžité pokuty tak představují univerzální druh potrestání za neplnění jak v České republice, tak Německu, kdežto zrušení obchodní korporace, ať už s likvidací, nebo bez ní, je v Německu poměrně omezené, a proto tento institut bude v praxi hojněji využíván spíše v českém prostředí.

Závěr

V mé diplomové práci jsem se zabýval tématem „Neaktivní obchodní korporace“. V rámci své diplomové práce jsem se věnoval jednotlivým znakům neaktivních obchodních korporací a na jejich výskyt na území České republiky. Dále jsem se zaměřil na jednotlivé typy sankcí pro tyto typy obchodních korporací a v závěru jsem se zabýval německou právní úpravou, které tuto problematiku řeší poněkud odlišně.

Za cíl diplomové práce jsem si stanovil seznámit čtenáře s pojmem neaktivní obchodní korporace a zároveň porovnat, jaké způsoby boje proti těmto společnostem byly v českém právním řádu zakotveny od rekonstrukce soukromého práva v roce 2014, a jaké máme dnes po novelizaci korporátního práva, která proběhla v roce 2020.

Neaktivní obchodní korporace nepředstavují pro společnost nic nového a byly tu s námi s velkou pravděpodobností vždy. Poslední dobou se ovšem staly diskutovaným tématem, a to především z důvodu přijetí předemtné novely korporátního práva, která zavedla nový způsob, jak se s nimi vypořádávat a zamezit tak jejich výskytu.

V první kapitole jsem se věnoval obecné úpravě obchodních korporací. Nejdříve jsem vymezil znaky, které vykazují všechny obchodní korporace neohledně na jejich právní formu. Následně jsem je rozdělil na společnosti kapitálové a osobní, přičemž jsem definoval, co je pro tyto typické a poté se zaměřil na čtyři nejtypičtější a nejčastější právní formy obchodních korporací, kterými jsou veřejná obchodní společnost, komanditní společnost, společnost s ručením omezeným a akciová společnost. U každé z těchto forem jsem stručně popsal její typické znaky, co je potřebné k jejich vzniku, organizační strukturu a způsob, kterým dochází k jejich zániku.

V druhé kapitole se zabývám zakládací povinností, kterou musejí všechny osoby zapsané v obchodním rejstříku plnit. Smyslem této povinnosti je, aby společnosti zveřejňovaly ve sbírce listin důležité dokumenty související s jejich fungováním a třetí osoby tak měly možnost se s nimi

seznámit a těmto informacím přizpůsobily své budoucí jednání. V jednotlivých podkapitolách jednak přiblížil, co je a jak funguje sbírka listin, prostřednictvím které dochází k naplňování zakládací povinnosti, a zároveň jsem vyjmenoval ty nejdůležitější typy listin, které se musejí do sbírky listin zakládat. Mezi ty nejdůležitější a nejčastěji opomíjenější patří úplné a aktuální znění zakladatelského právního jednání a řádné či mimořádné účetní závěrky.

Třetí kapitola pojednává o znacích, které neaktivní obchodní korporace vykazují. V první řadě jsem poukázal na analýzu z roku 2019, která se zaměřila na podíl neaktivních obchodních v jednotlivých krajích České republiky. Součástí analýzy také byla přehled oborů činností, které mají neaktivní obchodní korporace nejčastěji zapsané, a naopak, které obory činností mají nejmenší podíl neaktivních obchodních korporací. Mezi znaky obchodních korporací řadíme neplnění zakládací povinnosti či nevyvíjení žádné ekonomické činnosti. První z uvedených znaků je pro obchodní korporace typičtější, protože řada podnikatelů si neuvědomuje povinnost zveřejňování listin.

Čtvrtá kapitola je věnována sankcím, které bylo, a stále je, možné uložit neaktivním obchodním korporacím na základě právní úpravy před již zmiňovanou novelou. V první řadě se je popisováno uložení peněžité pokuty, přičemž poukazují na judikaturu Vrchního soudu v Praze, který se vyjadřoval k přiměřenosti výše ukládaných pokut. Druhým způsobem, jak se vypořádat s neaktivními obchodními korporacemi je jejich zrušení s likvidací. V rámci této podkapitoly jsem ve stručnosti popsal, jak probíhá samotná likvidace a jakou úlohu v ní hraje rejstříkový soud.

V páté kapitole jsem se zaměřil na změnu v zákoně o veřejných rejstřících, kterou přinesla právě novela z roku 2020, a tou je možnost zrušení neaktivní obchodní korporace bez likvidace. Lze jí využít za splnění dvou zákonem předpokládaných podmínek, kterými jsou nezakládání účetních závěrek za alespoň dvě po sobě jdoucí účetní období a nekomunikativnost ze strany společnosti. Zároveň se jedná o krajní řešení a v případě, že lze využít

jinou možností, rejstříkový soud přistoupí k ní. Dle mého názoru se jedná o pozitivní změnu především z důvodu, že dosavadní pravidla často nebyly efektivní nebo nevhodná. Otázkou ovšem zůstává, jak se k tomu postaví právě rejstříkové soudy a zda-li využijí této možnosti a neaktivní obchodní korporace budou opravdu rušit.

Závěrečná kapitola je komparací německé a české právní úpravy neaktivních obchodních korporací, respektive povinností, které z daných právních řádů pro obchodní korporace vyplývají. V rámci porovnání jsem došel k závěru, že české obchodní korporace mají daleko širší okruh povinností vůči obchodnímu rejstříku oproti německým společnostem. Na to navazuje komparace jednotlivých postihů v případě porušení těchto povinností, kdy druhy sankcí jsou si v částech podobné, ale v českém právním systému má soud volnější ruku v možnostech jejich ukládání obchodním korporacím.

Cizojazyčné resumé

In my diploma thesis I dealt with the topic "Inactive Business Corporations". Within my thesis I focused on the individual features of inactive business corporations and their occurrence on the territory of the Czech Republic. Furthermore, I focused on the different types of sanctions for these types of business corporations and in the end, I dealt with the German legislation, which deals with this issue somewhat differently.

The aim of my diploma thesis is to introduce the concept of inactive business corporations and to compare the methods of preventing these companies in the Czech legal system since the recodification of private law in 2014 and what we have today after the amendment of corporate law in 2020.

Inactive business corporations are nothing new to society and have most likely always been with us. Recently, however, they have become a topic of discussion, primarily because of the adoption of the amendment to the corporate law in question, which introduced a new way of dealing with them and thus preventing their occurrence.

In the first chapter I dealt with the general regulation of business corporations. First, I defined the characteristics that all business corporations have, regardless of their legal form. I then divided them into corporations and partnerships, defining what is typical of these, and then focused on the four most typical and common legal forms of business corporations, which are the public corporation, the limited partnership, the limited liability company, and the joint stock company. For each of these forms, I briefly described its typical features, what is required to form them, their organizational structure, and the manner in which they are dissolved.

In the second chapter I deal with the incorporation obligation that all persons registered in the commercial register must fulfil. The purpose of this obligation is to ensure that companies publish important documents related to their functioning with the collection of deeds so that third parties have the

opportunity to become familiar with them and to adapt their future actions to this information. In the individual subchapters, I have outlined what the collection of deeds is and how it works, through which the incorporation obligation is fulfilled, and I have also listed the most important types of documents that must be filed with the collection of deeds. Among the most important and most often neglected are the full and up-to-date text of the memorandum of association and the ordinary or extraordinary financial statements.

The third chapter discusses the signs that inactive business corporations exhibit. First, I highlight an analysis from 2019 that focused on the share of inactive business in each region of the country. The analysis also included an overview of the lines of business that inactive business corporations are most likely to be incorporated in, and conversely, which lines of business have the lowest proportion of inactive business corporations. The characteristics of business corporations include not fulfilling the incorporation obligation or not carrying out any economic activity. The former characteristic is more typical of business corporations, as many entrepreneurs are not aware of the obligation to publish charters.

The fourth chapter is devoted to the sanctions that were, and still are, possible to impose on inactive business corporations under the legislation prior to the aforementioned amendment. First of all, the imposition of monetary fines is described, referring to the case law of the High Court in Prague, which has commented on the reasonableness of the amount of fines imposed. The second way of dealing with inactive commercial corporations is their dissolution with liquidation. In this subchapter, I have briefly described how the liquidation itself takes place and what role the registry court plays in it.

In the fifth chapter I focused on the change in the Public Registers Act, which was brought about by the 2020 amendment, namely the possibility of dissolution of an inactive business corporation without liquidation. It can be used if two statutory conditions are met, which are the failure to file

financial statements for at least two consecutive accounting periods and the failure of the corporation to communicate. At the same time, it is a last resort and in the event that another option can be used, the registry court will proceed with it. In my view, this is a positive change, particularly as the previous rules were often not efficient or cost-effective. The question remains, however, how the registry courts will approach this and whether they will use this option to dissolve inactive business corporations.

The final chapter is a comparison of the German and Czech legal regulation of inactive business corporations, or the obligations that arise for business corporations under the respective legal systems. In the context of the comparison, I conclude that Czech corporations have a much wider range of obligations towards the commercial register compared to German companies. This is followed by a comparison of individual sanctions in case of breach of these obligations, where the types of sanctions are similar in parts, but in the Czech legal system the court has a freer hand in the possibilities of imposing them on commercial corporations.

Seznam použité literatury a dalších pramenů

Česká literatura

Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P. Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020. ISBN

Chalupa, I., Reiterman, D., Grinc, J. Obchodní korporace. Veřejná obchodní společnost. Komanditní společnost. Společnost s ručením omezeným. Základy soukromého práva VII. 1 vydání. Praha: C. H. Beck, 2017 ISBN

Komentáře

Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P., Zákon o obchodních korporacích. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020

Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022

David, O., Deverová, L., Dolanská Bányaiiová, L., Dvořák, J., Dvořák, T., Fiala, J., Frinta, O., Holčapek, T., Hurdík, J., Kindl, T., Macková, A., Pauly, J., Pavlík, P., Pelikán, R. a kol. Občanský zákoník: Komentář, Svazek I, (§ 1-654). [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO89_a2012CZ, ISSN 2336-517X.

Hampel, P., Walder, I. Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO304_2013CZ, ISSN 2336-517X

Dědič, J., Havel, B., Jindřich, M., Štenglová, I. a kol. *Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck

Alexander, J., Arabasz, J., Čáp, Z., Dědič, J., Doležil, T., Filip, V., Hrabánek, D., Kříž, J., Kubík, M., Lála, D., Lasák, J., Marek, R., Maulová, J., Němčec, L. a kol. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, ASPI_ID KO90_2012CZ. ISSN 2336-517X.

Právní předpisy

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích)

Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví

Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu

Zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích

Zákon č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony

Nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích

Judikatura

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 24.2.2022, sp. zn. 27 Cdo 2536/2021

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 59/2019 ze dne 3. 10. 2019

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 455/2016 ze dne 8. 8. 2018

Usnesení Ústavního soudu II. ÚS 2960/15 ze dne 26. 4. 2016

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 147/2022 ze dne 26. 7. 2022

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 153/2022 ze dne 16. 8. 2022

Usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 27 Cdo 2916/2018 ze dne 15. 4. 2020

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 179/2020 ze dne 25. 2. 2021

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 228/2020 ze dne 15. 11. 2022

Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 93/2020 ze dne 14. 9. 2020

Zahraniční právní předpisy

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností.

Francouzský obchodní zákoník (*Code de Commerce*)

Estonský obchodní zákoník (*Äriseadustik*)

Německý občanský zákoník (*Bürgerliches Gesetzbuch*)

Německý zákon o společnostech s ručením omezeným (*Gesetz betreffend die Gesellschaften mit beschränkter Haftung*)

Německý zákon o akciových společnostech (*Aktiengesetz*)

Německý obchodní zákoník (*Handelsgesetzbuch*)

Zahraniční judikatura

Rozhodnutí Frankfurtského vyššího zemského soudu ze dne 24. 1. 2017, sp. zn. 20W 290/14

Další zdroje

Důvodová zpráva k Zákonu č. 33/2020 Sb., kterým se mění zákon o obchodních společnostech a družstev (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony.

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Přehled celkového počtu zapsaných společností, podílu a počtu neaktivních společností a jejich zastoupení v jednotlivých krajích České republiky.

Tabulka č. 2: Přehled oborů činností, ve kterých se nachází největší podíl neaktivních společností.

Tabulka č. 3: Přehled oborů činností, ve kterých se nachází nejmenší podíl neaktivních společností